

การศึกษานโยบายและอุปสรรคด้านการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ1 ของนักศึกษาและอาจารย์
คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

สารนิพนธ์
ของ
ชลธิชา นางาม

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ
พฤษภาคม 2551

การศึกษาปัญหาและอุปสรรคด้านการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ1 ของนักศึกษาและอาจารย์
คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

สารนิพนธ์
ของ
ชลธิชา นางาม

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ

พฤษภาคม 2551

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การศึกษาปัญหาและอุปสรรคด้านการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ1 ของนักศึกษาและอาจารย์
คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

บทคัดย่อ
ของ
ชลธิชา นางาม

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ
พฤษภาคม 2551

ชลธิชา นางาม (2551). การศึกษาปัญหาและอุปสรรคด้านการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ 1 ของ นักศึกษาและอาจารย์คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เตือนใจ เฉลิมกิจ.

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ 1 ของอาจารย์และนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ใน 5 ด้านคือ ด้านหลักสูตร ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านการสอน ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน ด้าน สิ่งแวดล้อมและบรรยากาศในชั้นเรียน การวิจัยดำเนินการในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ อาจารย์ และนักศึกษา จำนวน 210 คน จำแนกเป็นอาจารย์ 10 คน และนักศึกษา 200 คน โดยได้จากการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า

1. ปัญหาและอุปสรรคในการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ 1 ของอาจารย์และนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง แต่ถ้าพิจารณาตัวเลขทางสถิติเป็นรายด้าน พบว่า ปัญหาหลักคือ ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน
2. ปัญหาและอุปสรรคในการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ 1 ของอาจารย์ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน โดยมีค่าเฉลี่ยที่ 2.95 ส่วนด้านที่มีปัญหาและอุปสรรคที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ด้านอาจารย์ผู้สอน โดยมีค่าเฉลี่ยที่ 1.92
3. ปัญหาและอุปสรรคในการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ 1 ของนักศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ด้านหลักสูตร โดยมีค่าเฉลี่ยที่ 2.89 ส่วนด้านที่มีปัญหาและอุปสรรคน้อยที่สุด คือ ด้านอาจารย์ผู้สอน โดยมีค่าเฉลี่ยที่ 2.64

A STUDY OF PROBLEMS WITH STUDYING AND TEACHING ENGLISH 1 AS PERCEIVED BY
ENGINEERING STUDENTS AND INSTRUCTORS AT RAJAMANGALA UNIVERSITY OF
TECHNOLOGY THANYABURI

AN ABSTRACT
BY
CHONTICHA NA-NGAM

Presented in partial fulfillment of the requirements for the
Master of Arts Degree in Teaching English as a Foreign Language
at Srinakharinwirot University

May 2008

Chonticha Na-ngam (2008). *A Study of Problems with Studying and Teaching English 1 as Perceived by Engineering students and Instructors at Rajamangala University of Technology Thanyaburi*. Master's Project, M.A. (Teaching English as a Foreign Language). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University.
Project Advisor: Assistant Professor Tuenjai Chalermkit.

The purpose of this study was to investigate the problems with studying and teaching English 1 of the first year engineering students and the instructors at Rajamangala University of Technology Thanyaburi. The problems were investigated in five aspects: curriculum, instructors, learning and teaching management, assessment, and atmosphere and environment in the classroom. The study was carried out in the second semester of the academic year 2007.

The samples consisted of 210 respondents who were categorized into two groups, namely 200 students and 10 instructors. All of them were randomly selected from 700 engineering students and 20 instructors. The instrument used for collecting data was questionnaires with a set of five level rating scales including an open ended question. The data were statistically analyzed in terms of mean score, percentage and standard deviation.

The results of this study were as follows:

1. The result of the problem with studying and teaching English1 of the teachers and the first year engineering students is at a moderate level.
2. According to the statistic data results in each aspect, the most perceived problem in studying and teaching English1 based on the instructors' opinion is the assessment and evaluation with the mean score of 2.95. The least perceived problem is the instructors with the mean score of 1.92.
3. The problem in studying and teaching English1 based on students' opinion is the curriculum with the mean score of 2.89 . The least perceived problem is the instructors with the mean score of 2.64.

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการสอบ
ได้พิจารณาสารนิพนธ์เรื่อง การศึกษาปัญหาและอุปสรรคด้านการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ 1
ของนักศึกษาและอาจารย์คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ของ
ชลธิชา นางาม ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ ของมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เตือนใจ เฉลิมกิจ)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

.....
(อาจารย์ ดร. วัลลภา ไทยจินดา)

คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เตือนใจ เฉลิมกิจ)

..... กรรมการสอบสารนิพนธ์
(อาจารย์ ดร. อรพรรณ วีระวงศ์)

..... กรรมการสอบสารนิพนธ์
(อาจารย์ ดร. อุมภาพร คาคการณ์ไกล)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ ของมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีคณะมนุษยศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ เฉลียวศรี พิบูลชล)

วันที่.....เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2551

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลงด้วยความกรุณาอย่างยิ่งของผู้ช่วยศาสตราจารย์เต๋อนใจ เฉลิมกิจ อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำช่วยเหลือตรวจสอบและแก้ไขข้อบกพร่องอีกทั้งคอยให้กำลังใจด้วยความเอื้ออาทรตลอดมา ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความเมตตาอย่างหาที่สุดมิได้ จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ ดร. อรพรรณ วีระวงศ์ อาจารย์ ดร. อุมภาพร คาคการณโกศล อาจารย์ ดร.วัลลภา ไทยจินดา ที่กรุณาสละเวลามาตรวจสอบ แนะนำในการปรับปรุงแก้ไขสารนิพนธ์ จนกระทั่งสารนิพนธ์ฉบับนี้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น

ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ ดร. ปาริชาติ คลื่นสุวรรณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นิสากร สิงห์เสนา รองศาสตราจารย์ ดร. สมสรร วงษ์อยู่น้อย และอาจารย์พลพี ทุมมาพันธ์ ที่ได้ช่วยกรุณาให้คำแนะนำปรับปรุงเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิจัยครั้งนี้ให้สำเร็จลงได้ด้วยดี

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ภาควิชาภาษาตะวันตกและบุคลากรคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีที่ช่วยให้คำแนะนำและความช่วยเหลือแก่ผู้วิจัยด้วยดีตลอดมา

ขอขอบคุณอาจารย์ดารณี มีสมมนต์ อาจารย์มนต์ชาติรี เกตุมุณี อาจารย์นฤมล พึ่งแก้ว อาจารย์พัชรี ศรีสังข์ อาจารย์โจเบท เอ แจง และเพื่อนๆร่วมชั้นทุกท่านที่มีส่วนช่วยผลักดัน ทั้งการให้คำแนะนำ ความช่วยเหลือและให้กำลังใจผู้วิจัยจนสามารถดำเนินการวิจัยให้สำเร็จลงได้

คุณค่าและประโยชน์ใดๆของสารนิพนธ์ฉบับนี้ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณบิดา มารดา บุรพคณาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาให้แก่ผู้วิจัยตลอดจนนักวิชาการทุกท่านที่ได้อ้างอิงไว้ในบรรณานุกรม

ชลธิชา นางาม

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
ความสำคัญของการวิจัย.....	3
ขอบเขตการศึกษาค้นคว้า	4
แหล่งข้อมูล	4
ตัวแปรที่ศึกษา	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	5
ประวัติความเป็นมามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี	5
ประวัติคณะวิศวกรรมศาสตร์.....	6
หลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษ1	7
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัญหาและอุปสรรคในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ	7
ด้านหลักสูตร	7
ด้านอาจารย์ผู้สอน	9
ด้านการเรียนการสอน.....	11
ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน.....	13
ด้านสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศในชั้นเรียน.....	14
ปัจจัยที่นำไปสู่ความสำเร็จในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ.....	15
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ	16
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเทศ	16
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในต่างประเทศ.....	19

สารบัญ(ต่อ)

บทที่	หน้า
3	วิธีดำเนินการวิจัย..... 23
	การกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง 23
	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย..... 23
	การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 24
	การเก็บรวบรวมข้อมูล..... 25
	การวิเคราะห์ข้อมูล 25
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล 26
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล 27
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล 27
	การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล 27
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล 28
5	สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ 36
	วัตถุประสงค์ของการวิจัย 36
	กลุ่มตัวอย่าง..... 36
	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย..... 36
	การเก็บรวบรวมข้อมูล..... 37
	การวิเคราะห์ข้อมูล..... 37
	สรุปผลการวิจัย..... 37
	อภิปรายผล..... 40
	ข้อเสนอแนะ..... 43
	บรรณานุกรม 46
	ภาคผนวก 52
	ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์ 61

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของปัญหาและอุปสรรคในการเรียนการสอน วิชาภาษาอังกฤษ 1 ของอาจารย์และนักศึกษาด้านหลักสูตร28
2	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของปัญหาและอุปสรรคในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ 1 ของอาจารย์และนักศึกษา ด้านอาจารย์ผู้สอน.....29
3	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของปัญหาและอุปสรรคในการเรียนการสอนวิชา ภาษาอังกฤษ 1 ของอาจารย์และนักศึกษา ด้านการสอน.....30
4	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของปัญหาและอุปสรรคในการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ 1 ของอาจารย์และนักศึกษาด้านการวัดและประเมินผลการเรียน.....31
5	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของปัญหาและอุปสรรคในการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ 1 ของอาจารย์ และนักศึกษา ด้านสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศในชั้นเรียน32
6	สรุปสภาพปัญหาและอุปสรรคในแต่ละด้านของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ1 ของอาจารย์และนักศึกษา33

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

- 1 แผนภูมิแท่งเปรียบเทียบปัญหาและอุปสรรคการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ1
ของอาจารย์และนักศึกษา..... 34

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ในปัจจุบันนี้โลกของเราได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ซึ่งเป็นผลมาจากความเจริญก้าวหน้าทางด้านวิทยาการและเทคโนโลยีทำให้ผู้คนทั่วโลกสามารถติดต่อสื่อสารกันได้อย่างสะดวกและรวดเร็ว โดยมีภาษาเป็นเครื่องมือในการเชื่อมโยงติดต่อสัมพันธ์ระหว่างกันเพื่อถ่ายทอดความรู้ ความคิด ซึ่งจะก่อให้เกิดความเข้าใจอันดีระหว่างชนในชาติ ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การปกครอง ตลอดจนวัฒนธรรมที่แตกต่างกันของเชื้อชาติ การรู้ภาษาอังกฤษจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งที่จะช่วยสร้างสัมพันธภาพที่ดีระหว่างผู้คนให้มีความเข้าใจอันดีต่อกัน และสามารถปฏิบัติตนต่อกันได้อย่างถูกต้อง (กระทรวงศึกษาธิการ. 2544 : 1) อย่างไรก็ตามการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยเรานั้นเป็นที่ทราบกันดีในหมู่ของนักการศึกษาและผู้ที่เกี่ยวข้องว่ายังขาดประสิทธิภาพ และยังมีปัญหาอยู่หลายประการ

ปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับปริญญาตรีก็คือ ผู้เรียนไม่ตระหนักถึงความจำเป็นหรือประโยชน์ของภาษาอังกฤษโดยเฉพาะอย่างยิ่งนักศึกษาในสาขาวิชาทางอาชีพซึ่งส่วนใหญ่มาจากต่างจังหวัดซึ่งมีสิ่งแวดล้อมที่ไม่เอื้อต่อการใช้ภาษาอังกฤษ ทำให้โอกาสในการเรียนรู้ภาษาจากนอกตำราน้อยมาก อีกประการหนึ่ง การที่จะสอนภาษาอังกฤษให้ได้ผลตามความมุ่งหมายนั้นต้องอาศัยความพร้อมทั้งทางด้าน ครู ตำราเรียน อุปกรณ์การเรียนการสอน และอื่นๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ปริมาณและคุณภาพของครูที่ต้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิเพียงพอกับการที่จำเป็นต้องสอนภาษาอังกฤษให้กับผู้เรียนทั่วประเทศ (สุมิตรา อังวัฒนกุล. 2539 : 14 – 15)

สำหรับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ถึงแม้จะมีการพัฒนา การเรียนการสอนภาษาอังกฤษมาตลอดนับตั้งแต่ก่อตั้งมหาวิทยาลัยมา แต่ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนได้แก่ การพูด การอ่าน การฟัง และการเขียน ยังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร และพบว่าเป็นวิชาที่เป็นปัญหาในการเรียนการสอนของผู้สอนและผู้เรียนตลอดมา (ทศนัย ไชยโกษี. 2547: 21)

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีเป็นสถานศึกษาระดับปริญญาตรีที่มุ่งผลิตบุคลากรที่เป็นกำลังแรงงานของประเทศ ให้มีความรู้เชิงวิชาชีพและเทคโนโลยี โดยได้กำหนดวิสัยทัศน์ไว้ดังนี้ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จะเป็นผู้นำด้านการจัดการศึกษาสหวิทยาการตามมาตรฐานสากล ผลิตและยกระดับขีดความสามารถของบุคลากรที่เป็นกำลังแรงงานของประเทศ มีความชำนาญด้านวิชาชีพและเทคโนโลยีที่ทันสมัย มุ่งมั่นสู่ความเป็นเลิศ และสร้างคุณค่าที่ดีแก่สังคม และพัฒนาให้มีคุณภาพ มีคุณธรรม มีจริยธรรม สามารถปฏิบัติงาน

ได้อย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพรวมทั้งให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคมตลอดจน แผนพัฒนาประเทศฉบับที่ 9 ที่มุ่งพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เป็นสำคัญ (ธีระศักดิ์ อูร์จนาพันธ์. 2548: 3) ส่วนพันธกิจของมหาวิทยาลัยได้กำหนดไว้ดังนี้ ผลิตรายการที่เชี่ยวชาญทางวิชาชีพและเทคโนโลยีที่มีคุณภาพตามความต้องการของตลาดแรงงานและความเป็นสากล สร้างผลงานวิจัย สิ่งประดิษฐ์คิดค้นนวัตกรรมที่เป็นประโยชน์ตอบสนองต่อความต้องการของอุตสาหกรรม สามารถ นำเป็นข้อมูลหรือ เครื่องมือชี้แนะทิศทางการปฏิบัติงานอย่างมีคุณค่ารวมทั้งการถ่ายทอดเทคโนโลยี ที่เหมาะสมให้กับสังคมอย่างต่อเนื่อง เป็นศูนย์บริการความรู้ทางวิชาการ วิชาชีพและพัฒนา เทคโนโลยีที่ทันสมัยสู่ธุรกิจชุมชน สังคมทั้งในประเทศและต่างประเทศ (มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคล. 2540: 2)

จากรายงานการวิจัยการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลธัญบุรี (2548: 2) พบว่าตลอดเวลาที่ผ่านมามีจำนวนผู้ต้องการเข้าศึกษาต่อมากขึ้นทุกปี ในขณะที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่มีแนวโน้มต่ำลงเรื่อยๆ โดยเฉพาะ นักศึกษาในคณะวิศวกรรมศาสตร์ ซึ่งถือเป็นคณะที่มุ่งเน้นทางด้าน การสร้างคนสู่งานให้เชี่ยวชาญ เทคโนโลยีเพื่อให้เป็นไปตามวิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัยที่ว่ามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ธัญบุรี เป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี อีกทั้งปรัชญาการจัดการศึกษา กล่าวไว้ว่า มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี มุ่งเน้นการพัฒนากำลังคนด้านวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีให้มีทักษะความชำนาญด้านวิชาชีพ เสริมสร้างทุนมนุษย์ที่มีมูลค่าเพิ่มให้กับ ประเทศไทยและเนื่องจากความรู้ส่วนใหญ่ถูกถ่ายทอดและบันทึกไว้เป็นภาษาอังกฤษ การที่ผู้เรียน เข้าใจภาษาอังกฤษจะทำให้เข้าสู่ความรู้ขั้นสูงได้ผู้เรียนก็จะสามารถศึกษาต่อเนื่องและนำไปสู่ แนวทางปฏิบัติได้ แต่นักศึกษาส่วนใหญ่มีผลการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์

จากการสัมภาษณ์หัวหน้าภาควิชาภาษาตะวันตก คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี กล่าวว่า ปัญหาที่น่าจะเกิดมาจากพื้นฐานความรู้ ภาษาอังกฤษของ นักศึกษาแต่ละคนและแต่ละวิชาเอกมีความแตกต่างกันอย่างมาก เพราะทางมหาวิทยาลัยรับ นักศึกษา ทั้งผ่านการสอบจากทางทบวง การสอบตรงและระบบโควต้า มีทั้งหลักสูตร 4 ปี และ หลักสูตรต่อเนื่องทำให้พื้นฐานความรู้และการรับรู้ของนักศึกษาแตกต่างกัน ตลอดจนถึงแวดล้อม และสภาพความพร้อมของนักศึกษาแตกต่างกัน บางคนต้องทำงานหาเงินมาชำระค่าลงทะเบียน เอง ทำให้หยุดบ่อยและมาสาย บางคนเวลาเรียนไม่พอทำให้ต้องหมดสิทธิ์สอบไป บางคนสอบ กลางภาคได้คะแนนวิชาภาษาอังกฤษต่ำมากก็ต้องถอนรายวิชานี้ไป ระบบการสอนของครูก็ยังไม่สามารถตอบสนองการเรียนรู้นักศึกษาแต่ละคนได้ดีเพียงพอไม่ว่าจะเป็นวิธีการสอน การใช้ สื่อการสอน และการใช้ห้องปฏิบัติการทางภาษา (Sound Lab) เพื่อฝึกทักษะการฟังก็ยังไม่

ประสิทธิภาพเท่าที่ควร คุณลักษณะของผู้สอน และวิธีการสอนจะต้องปรับให้ตอบสนองการรับรู้ของนักศึกษาที่แตกต่างกันเหล่านี้ให้ได้ ถ้าไม่เช่นนั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่มีคะแนนสะสมไม่ถึง 2.00 ก็จะไม่สามารถจบการศึกษาตามหลักสูตรกำหนดได้ (นุชนาฏ วรยศ ศรี. 2544 : 4)

เนื่องจากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ1 ในคณะวิศวกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ประกอบกับความสำคัญและความจำเป็นของวิชาภาษาอังกฤษต่อการฝึกทักษะด้านต่างๆ ของนักศึกษาจึงเป็นสิ่งที่น่าสนใจที่จะศึกษาถึงปัญหาด้านการเรียนการสอนว่ามีสาเหตุมาจากสิ่งใดบ้างมากนักเพียงใด เพื่อที่จะได้นำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยไปเป็นแนวทางการปรับปรุง การเรียนการสอนภาษาอังกฤษของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาปัญหาการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ1 ใน คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีในด้านหลักสูตร ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านการสอน ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน และด้านสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศในชั้นเรียน

ความสำคัญของการวิจัย

1. เป็นแนวทางให้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีได้ปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
2. เป็นแนวทางในการปรับปรุงหลักสูตรภาษาอังกฤษของคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน

ขอบเขตการศึกษาค้นคว้า

1. แหล่งข้อมูล

ประชากร ได้แก่ อาจารย์ผู้สอนรายวิชาภาษาอังกฤษ1 จำนวน 20 คน และนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ที่ผ่านการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ1 มาแล้ว จำนวน 700 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ อาจารย์ผู้สอนรายวิชาภาษาอังกฤษ1 จำนวน 10 คนได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย สำหรับการกำหนดกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษา จำนวน 200 คนได้มาจากการสุ่มตัวอย่างอย่างง่ายซึ่งเป็นนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์รวม 9 สาขาวิชาสาขาวิชาละ 25 คนและได้ตอบแบบสอบถามครบถ้วน

2. ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ ปัญหาและอุปสรรคในการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ1

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ปัญหาและอุปสรรค หมายถึง สิ่งที่ทำให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษ1 ในคณะวิศวกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ไม่ประสบผลสำเร็จตามเป้าหมาย โดยพิจารณาจากองค์ประกอบดังต่อไปนี้คือ ด้านหลักสูตร ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านการสอน ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน และด้านสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศในชั้นเรียน (รวมทั้งสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่ใช้ในชั้นเรียน)

2. อาจารย์ หมายถึง อาจารย์ที่สอนรายวิชาภาษาอังกฤษ1 ของคณะวิศวกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

3. นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2550 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ที่ผ่านการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ1 มาแล้ว

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยดังนี้

1. ประวัติความเป็นมามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
2. ประวัติคณะวิศวกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
3. หลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษ 1 คณะวิศวกรรมศาสตร์
4. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ
 - 4.1 ด้านหลักสูตร
 - 4.2 ด้านอาจารย์ผู้สอน
 - 4.3 ด้านการเรียนการสอน
 - 4.4 ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน
 - 4.5 ด้านสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศในชั้นเรียน
5. ปัจจัยที่นำไปสู่ความสำเร็จในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ
 - 6.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องภายในประเทศ
 - 6.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในต่างประเทศ

1. ประวัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลเป็นสถาบันการศึกษาในระดับอุดมศึกษาที่ให้บริการ การศึกษา และผลิตทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณค่าให้กับสังคมไทยเป็นระยะเวลายาวนาน นับย้อน จากการสถาปนาในนาม “วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา” วันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2518 เป็น วันที่พระราชบัญญัติ “วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา” ได้ถูกประกาศในราชกิจจานุเบกษา และมีผลบังคับใช้เพื่อผลิตครูอาชีวศึกษาระดับปริญญาตรี ให้การศึกษาทางด้านอาชีพทั้งระดับต่ำกว่าปริญญาตรี ระดับปริญญาตรี และประกาศนียบัตรชั้นสูง ทำการวิจัยส่งเสริมการศึกษา ทางด้านวิชาชีพและให้บริการทางวิชาการแก่สังคม

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาได้พัฒนา ระบบการเรียนการสอนให้ได้มาตรฐาน การศึกษาที่มีคุณภาพ และศักยภาพมีความพร้อมในหลาย ๆ ด้าน จนกระทั่งในปี 2531 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ภูมิพลอดุลยเดช ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทาน ชื่อใหม่ว่า “สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล” ในวันที่ 15 กันยายน 2531

สืบเนื่องจากแนวทางการปฏิรูปการศึกษาตาม พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ที่มุ่งเน้นการกระจายอำนาจ การบริหารจัดการสู่สถานศึกษาระดับอุดมศึกษา เพื่อให้สถานศึกษาของรัฐดำเนินการโดยอิสระ และมีความคล่องตัวในการบริหารจัดการภายใต้การกำกับดูแลของสภาสถานศึกษา ดังนั้น สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล จึงได้ปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติฉบับเดิมและยกร่างเป็นพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล โดยมีการรวมกลุ่มวิทยาเขตจัดตั้งเป็นมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล จำนวน 9 แห่ง ได้แก่ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิและมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ทั้ง 9 แห่ง มีวัตถุประสงค์ เพื่อเป็นมหาวิทยาลัยด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่สามารถจัดการศึกษาวิชาการและวิชาชีพชั้นสูงที่เน้นการปฏิบัติ ทั้งในระดับปริญญาตรี โท และเอก เพื่อรองรับการศึกษาต่อของผู้สำเร็จการศึกษาจากสถาบันอาชีวศึกษาเป็นหลัก รวมถึงให้โอกาสแก่ผู้จบการศึกษาจากจากวิทยาลัยชุมชนและการศึกษาขั้นพื้นฐานในการศึกษาต่อวิชาชีพระดับปริญญา

2. ประวัติคณะวิศวกรรมศาสตร์

ปัจจุบัน คณะวิศวกรรมศาสตร์ มีภาควิชาต่างๆ รวม 9 ภาควิชา ได้แก่ สาขาวิชาวิศวกรรมโยธา สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า สาขาวิชาวิศวกรรมเครื่องกล สาขาวิชาวิศวกรรมอุตสาหการ สาขาวิชาวิศวกรรมสิ่งทอ สาขาวิชาวิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์และโทรคมนาคม สาขาวิชาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ สาขาวิชาวิศวกรรมเคมี สาขาวิชาวิศวกรรมวัสดุและโลหะการ มีพื้นที่ใช้งานทั้งหมด 43,462 ตารางเมตร มีอาคารเรียน และอาคารปฏิบัติการ 22 หลัง นอกจากนี้คณะวิศวกรรมศาสตร์ มีศูนย์ต่างๆ ทั้งหมด 3 แห่ง คือ

1. ศูนย์เทคโนโลยีเครื่องจักรกลอัตโนมัติ
2. ศูนย์วิจัยเทคโนโลยีเสื้อผ้าและสิ่งทอ
3. ศูนย์วิจัยเทคโนโลยีพลาสติก

3. หลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษ1 คณะวิศวกรรมศาสตร์

ลักษณะรายวิชาภาษาอังกฤษ1

หลักสูตรระดับปริญญาตรี วิชาศึกษาทั่วไป ฉบับปรับปรุง 2549

ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

1. รหัสและชื่อ	01 320 101 ภาษาอังกฤษ 1 (English 1)
2. สภาพรายวิชา	วิชาศึกษาทั่วไป
3. ระดับรายวิชา	จัดในภาคการศึกษาที่1 ชั้นปีที่1
4. พื้นฐาน	-
5. เวลาศึกษา	45 ชั่วโมง เรียนตลอด15 สัปดาห์
ทฤษฎี 3 ชั่วโมง ปฏิบัติ – ชั่วโมงต่อสัปดาห์
และนักศึกษาจะต้องใช้เวลาศึกษาค้นคว้านอกเวลา 6 ชั่วโมงต่อสัปดาห์
6. หน่วยกิต	3 (3-0-6) หน่วยกิต
7. จุดมุ่งหมายรายวิชา	1. รู้ศัพท์ จำนวนที่ใช้ในชีวิตประจำวันและโครงสร้างภาษาพื้นฐาน
2. เข้าใจสาระสำคัญของเรื่องที่อ่านและฟัง
3. มีทักษะในการใช้ภาษาที่เหมาะสมในการพูด และการเขียนข้อความสั้นๆ
4. มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการสื่อสารและหาความรู้เพิ่มเติม
8. คำอธิบายรายวิชา	ศึกษาและฝึกทักษะการฟังและการพูดเพื่อสื่อสารในชีวิตประจำวัน การอ่านเพื่อบอกใจความสำคัญและประเด็นย่อย พร้อมทั้งนำโครงสร้างจากการอ่านมาใช้ในการเขียนเพื่อการสื่อสารแบบไม่ซับซ้อน

4. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อให้ประสบผลสำเร็จ มีสิ่งที่ควรคำนึงดังต่อไปนี้

4.1 ด้านหลักสูตร

ยุทธพงษ์ ไกยวรรณ (2541 : 9) ได้กล่าวไว้ว่า การจัดการศึกษาของประเทศใดก็ตาม จะไม่สำเร็จลุล่วงไปตามความมุ่งหมายที่กำหนดไว้ถ้าไม่มีหลักสูตรเป็นโครงการและเป็นแนวทางใน

การให้การศึกษา ซึ่งถือเป็นหัวใจสำคัญยิ่งของการจัดการศึกษา และเป็นเครื่องวัดสัมฤทธิ์ผลของการดำเนินงานทางการศึกษาด้วย ปัญหาสำคัญของการจัดการการศึกษายุคปัจจุบัน ก็คือจะจัดทำและพัฒนาหลักสูตรอย่างไร จึงทำให้หลักสูตรนั้นทันต่อสภาวะทางการเมืองเศรษฐกิจสังคม และการเปลี่ยนแปลงทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในปัจจุบันและอนาคต

กู๊ด (Good. 1973 : 157) ได้ให้ความหมายของหลักสูตร 3 ประการ คือ

1. หลักสูตร คือ กลุ่มของรายวิชาและประสบการณ์ที่กำหนดให้ผู้เรียนได้เรียน
2. หลักสูตร คือ โครงการศึกษาที่ทางโรงเรียนวางไว้กว้างๆ เพื่อจัดสอนให้เด็กแต่ละชั้น
3. หลักสูตร คือ ลำดับของวิชาที่ต้องเรียนเพื่อให้สำเร็จการศึกษา

จากการศึกษาแนวคิดของนักการศึกษา เกี่ยวกับหลักสูตร ยุทธพงษ์ ไกยวรรณ (2541 : 10) ได้สรุปความหมายของหลักสูตรไว้ว่า หลักสูตรหมายถึงมวลประสบการณ์ทั้งหมดที่ทางโรงเรียนจัดให้ผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์และเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านพุทธิพิสัย (cognitive Domain) จิตพิสัย (Affective Domain) และด้านทักษะพิสัย (Psychomotor Domain) ไปในทางที่ดีและสังคมต้องการ

ส่วนปทีป เมธาคุณวุฒิ (2545 : 1) ได้กล่าวสรุปความหมายของหลักสูตรไว้ว่า หลักสูตร คือ แผนของการเรียนการสอนที่ประกอบด้วยจุดมุ่งหมายของการศึกษา วิธีการเพื่อบรรลุจุดมุ่งหมายซึ่ง หมายถึง การพิจารณาคัดเลือกจัดรวบรวมและเรียบเรียงเนื้อหาวิชา และประสบการณ์ตลอดจนการประเมินผล เพื่อให้ผู้เรียนเป็นบุคคลที่มีสติปัญญา และคุณธรรม สามารถสร้างองค์ความรู้ คิดวิเคราะห์ได้และนำความรู้มาแก้ไขปัญหาและสร้างสรรค์ในส่วนวิชาการวิชาชีพและการดำรงชีวิต

ในสภาพปัจจุบันที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรของสถาบันอุดมศึกษาส่วนมากจะมีลักษณะที่มีความยืดหยุ่นน้อยเนื่องจากมีข้อกำหนดของวิชาบังคับที่ต้องเรียน และหลักสูตรมักจะเน้นเนื้อหาสาระมาก ถึงแม้ว่าในระบบหน่วยกิตที่นำมาใช้ในการกำหนดเนื้อหาและกระบวนการในการจัดการหลักสูตรและรายวิชาจะมีวัตถุประสงค์เพื่อให้เกิดความหลากหลายในกระบวนการการเรียนรู้ของผู้เรียน อีกทั้งหลักสูตรมีการเปลี่ยนแปลงบ่อยเกินไปทำให้ผู้สอนปรับการสอนตามไม่ทันหรือขาดประสบการณ์ในรูปแบบการสอนแบบใหม่ๆ นั้น หลักสูตรใส่เนื้อหาเกินกว่าที่จะทำการสอนได้อย่างครบถ้วน ทำให้ผู้สอนสอนไม่ทัน ต้องรีบเร่งให้จบเพื่อจะได้ขึ้นเรื่องใหม่ ให้ทันตามแผนการสอน เนื้อหาและตำราเรียนไม่น่าสนใจไม่ร่วมสมัย หรือไม่ดีพอที่จะดึงดูดให้ผู้เรียนสนใจและเข้าถึงประเด็น เนื้อหา (วชิษฐ เกษมทรัพย์. 2548 : 83)

หลักสูตรมีความสำคัญ ยิ่งในการจัดการศึกษา เป็นแนวทางในการจัดการศึกษาของ ครูผู้สอน และครูผู้ทำหน้าที่บริการการศึกษาเพราะหลักสูตรจะกำหนดเนื้อหา สาระ เวลาเรียน แนวทางในการวัดผล และการประเมินผลเกณฑ์ในการจบหลักสูตร และความรู้ความสามารถของผู้เรียนที่จบการศึกษา

4.2 ด้านอาจารย์ผู้สอน

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบัน เปลี่ยนจากการสอนที่เน้นไวยากรณ์เป็นแนว การสอนแบบสื่อสาร (Communicative Approach) คือเน้นให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียน การสอน ให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารได้อย่างถูกต้อง แต่บทบาทผู้สอนยังเป็นสิ่ง สำคัญ เพราะผู้สอนจะสามารถทำให้การเรียนการสอนดำเนินไปด้วยดีและประสบผลสำเร็จได้ ทั้งนี้ผู้สอนต้องมีความพร้อมในด้านต่างๆ มีความสามารถในการจัดการเรียนการสอน รู้หลัก จิตวิทยา และศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษา (ทิพวัลย์ มาแสง. 2532: 2)

มิลเลอร์ (Miller. 1987: 40-41) ได้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะของครูสอน ภาษาอังกฤษที่ดีว่า ควรมีลักษณะ ดังนี้

1. มีความกระตือรือร้นในการสอน ปัจจัยสำคัญที่สุดในการสอนคือ ตัวครูและวิธีการ สอนของครู อันจะทำให้ผู้เรียนมีปฏิริยาโต้ตอบโดยใช้ภาษาอังกฤษ
2. มีความคิดสร้างสรรค์ เพราะการสอนจะต้องมีมากกว่าการใช้หนังสือ ทำแบบฝึกหัด และปฏิบัติตามคู่มือครูที่เขียนโดยคนอื่น ครูควรมหากิจกรรมมาช่วยให้ผู้เรียนสนใจทำแบบฝึกหัด เช่น เกมเพลง กิจกรรมการแก้ปัญหา หรือกิจกรรมอื่นๆที่ทำให้ผู้เรียนได้ใช้ทักษะที่ได้เรียนรู้มาแล้ว
3. มีอารมณ์ขัน ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนผ่อนคลายความตึงเครียดและลดความกังวลใจลง เกิดความสัมพันธ์กันเพิ่มขึ้นเพราะได้หัวเราะด้วยกัน ผู้เรียนก็ไม่กลัวที่จะตอบผิด
4. ทักทายผู้เรียน ทั้งในและนอกห้องเรียนทำให้ผู้เรียนเกิดความเชื่อมั่นในตนเอง และ ทำทนายให้ผู้เรียนได้ตอบด้วยภาษาอังกฤษเช่นกัน

ประพาศน์ พุทธิประภา (Prapart Brudhiprabha. 1984: 4) ได้สรุปคุณสมบัติของครู สอนภาษาอังกฤษไว้ดังนี้

1. มีความสามารถในทักษะทั้งสี่ คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน
2. มีความรู้ด้านวิชาภาษาศาสตร์ ภาษาศาสตร์สังคม (Sociolinguistics) ในการสอน วิชาภาษาอังกฤษ
3. เข้าใจหลักเกณฑ์ในการสอนภาษา (Language Pedagogy) โดยใช้ทฤษฎี เทคนิค และวิธีสอนอย่างเหมาะสม

4. เข้าใจนโยบายต่างประเทศ สภาพการศึกษา ระบบโรงเรียนและความสำคัญของภาษาอังกฤษในหลักสูตรและในสังคม

นิพนธ์ วรรณเวช (2538: 45) กล่าวว่าคุณลักษณะของครูที่เื้ออำนวยการสร้างสภาพแวดล้อมด้านการเรียนการสอนที่ดีนั้นต้องมีความรู้ด้านวิชาการและวิชาชีพครูเป็นอย่างดี มีประสบการณ์และทักษะการสอน ซึ่งช่วยให้ครูเข้าใจปัญหาและสภาพการณ์ตามความเป็นจริง ส่วนด้านทักษะการสอนครูต้องมีความสามารถในการสอน รู้จักใช้วิธีสอนที่เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและสภาพสังคม

สุรพล เย็นเจริญ (2543 : 20 – 21) กล่าวว่า ในด้านการเรียนการสอน ครูมีส่วนสำคัญอย่างมาก การสอนของครูแต่ละคนย่อมแตกต่างกันออกไป ขึ้นอยู่กับลักษณะของรายวิชา หรือบุคลิกภาพของผู้สอนที่แตกต่างกัน

รวงอรุณ ลิ้มเล็ก (2541 : 25) ได้กล่าวโดยสรุปว่าครูสอนภาษาอังกฤษ ควรเป็นผู้มีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องเนื้อหาวิชา ภาษาอังกฤษเป็นอย่างดี และมีทักษะในการสอนได้อย่างดีเหมาะสมกับเนื้อหาและสถานการณ์

เกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษในระดับมหาวิทยาลัยนั้น ประเสริฐ จันทร์อุดม (2545 : 10 -11) กล่าวว่าควรมุ่งเน้นทางวิชาการให้ผู้เรียนนำไปใช้ได้ในสาขาของตนเอง คือ ฝึกฝนให้ได้เรียนรู้ทักษะแบบต่างๆ โดยใช้ตัวผู้เรียนและครูเป็นอุปกรณ์ในการเรียนการสอน ใช้การสอนทบทวนเป็นเครื่องมือในการฝึก ในกิจกรรมและสถานการณ์ที่หลากหลายเพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการใช้ภาษา

วิภาดา ประสารทรัพย์ (2542 : 119 – 144) ได้รวบรวมข้อมูลปัญหาเกี่ยวกับผู้สอนภาษาอังกฤษในเมืองไทยดังนี้

ปัญหาเกี่ยวกับผู้สอน

1. ความรู้ของครูยังไม่ได้มาตรฐาน
2. การเตรียมการสอนของครู
3. ครูไม่เข้าใจโครงสร้างของหนังสือแบบเรียน
4. ปัญหาเรื่องการแปล สร้างพิสัยในทางที่ไม่ถูก
5. ปัญหาเรื่องการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมของครู
6. ปัญหาเกี่ยวกับการทำความเข้าใจผู้เรียนในชั้นของตน

วิภาดา ประสารทรัพย์ ยังได้กล่าวอีกว่าปัญหาเรื่องวัตถุประสงค์ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ปัญหาเรื่องนี้มีความสำคัญมากประการหนึ่ง ถ้าครูไม่เข้าใจจุดประสงค์ก็จะสอนไป

อย่างไม่มีจุดหมายปลายทาง ครูผู้สอนภาษาอังกฤษบางคนไม่เคยเห็นหนังสือหลักสูตรเลย ซึ่งโดยหลักการแล้วตัวหลักสูตรจะเป็นแม่บทในการเรียนการสอน มีความสัมพันธ์กับระเบียบวิธีสอน และจะต้องสอดคล้องกับการประเมินผลการเรียน

นอกจากนี้ จรรยาพร ต้นตระกูล (2543 : 21) กล่าวว่า นักศึกษาทั้งชายและหญิงอาจไม่เห็นความจำเป็นในการใช้ทักษะการพูด เนื่องจากในชีวิตประจำวันของคนไทยไม่มีความจำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษยิ่งสิ่งแวดล้อมรอบตัวผู้เรียนก็ไม่เอื้อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสใช้ภาษาอังกฤษนอกห้องเรียน

นันทกา ทาวุฒิ (2542 : 15 – 16) กล่าวว่า นักศึกษาไทยในระดับอุดมศึกษาส่วนมากจะมีความรู้สึกกลัว ไม่กล้าแสดงออก กลัวพูดผิดทำให้เกิดความอายก็เป็นได้ จึงทำให้นักศึกษาชายและหญิงมีปัญหาในทักษะด้านการพูดไม่แตกต่างกัน

วัชรินทร์ เมฆา (2542) ได้สำรวจปัญหาในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักศึกษาภาคค่ำ หลักสูตรต่อเนื่อง มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต พบว่าปัญหาที่นักศึกษามีในระดับมาก ได้แก่ พื้นฐานความรู้ทางภาษาอังกฤษไม่ดี ไม่มีโอกาสใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน กลัวการตอบคำถามในชั้นเรียน และฟังบทสนทนา ในห้องปฏิบัติการทางภาษาไม่เข้าใจ

จากเอกสารที่กล่าวมาสรุปได้ว่า ผู้สอนมีความสำคัญในการดำเนินการจัดการเรียนการสอน เพราะผู้สอนเป็นสื่อกลางในการถ่ายทอดความรู้สู่ผู้เรียน ซึ่งผู้สอนต้องมีความรู้ในด้านต่างๆ และมีความสามารถในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับสภาพของผู้เรียนตลอดจนการหาวิธีการวัดผลประเมินผลการเรียนมาใช้กับผู้เรียน เพื่อให้ได้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนอย่างแท้จริง ดังนั้นผู้สอนจึงเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ทำให้เกิดปัญหาในการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงนำประเด็นของอาจารย์ผู้สอนมาเป็นหัวข้อหนึ่งในการศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ¹ ของอาจารย์และนักศึกษาในการทำวิจัยครั้งนี้

4.3 ด้านการเรียนการสอน

ทิตินา แคมมณี (2548 : 3) กล่าวว่า การสอนเป็นการบอกกล่าว สั่ง อธิบาย ชี้แจง หรือแสดงให้ดู การสอนเป็นการถ่ายทอดความรู้ ทักษะ และเจตคติต่าง ๆ โดยผู้สอนและผู้รับหรือครูและศิษย์ มีปฏิสัมพันธ์ต่อกันและกันในกระบวนการเรียนรู้ โดยครูเป็นผู้มีบทบาทสำคัญ เป็นผู้จัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นตามความคิดเห็นและความสามารถของตน ผู้เรียนหรือศิษย์เป็นผู้รับการถ่ายทอดตามแต่ครูจะให้ การสอนโดยครูนี้เกิดขึ้นได้ทุกแห่ง ไม่จำกัดเวลาและสถานที่ แล้วแต่สถานการณ์และความพอใจของครู

บุช (Buch. 1973 : 1 – 12) ให้ความหมายของการเรียนการสอน (instruction) แตกต่างจากคำว่า การสอน (teaching) ดังนี้

1. การเรียนการสอน คำนึงถึงการเรียนรู้ของผู้เรียน ในการเรียนการสอนผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ แทนการที่ครูเป็นศูนย์กลางในการเรียน ซึ่งเป็นลักษณะของการสอน

2. การเรียนการสอน เป็นการถ่ายทอดความรู้ ทักษะและเจตคติต่างๆ โดยมี การเตรียมการมีการวางแผนตามหลักวิชา มีขั้นตอนหรือกระบวนการการสอนที่เป็นแบบแผนชัดเจน มีกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมาย เป็นการใช้ศาสตร์ในการสอนมากกว่าในเรื่องของการสอน

3. การเรียนการสอน ครอบคลุมปฏิสัมพันธ์ หลายรูปแบบมิใช่เพียงปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับบุคคลเท่านั้น อาจเป็นบุคคลกับสื่อต่างๆ ก็ได้ ในขณะที่การสอนเน้นปฏิสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับมนุษย์คือครูกับผู้เรียน

4. การเรียนการสอน มักเกิดขึ้นในสถานการณ์ของการเรียนการสอน ในขณะที่การสอนเกิดขึ้นได้ทุกหนทุกแห่งไม่จำกัดเวลาและสถานที่

วลีษฐ์ เกษมทรัพย์ (2548 : 84) กล่าวว่า วิธีการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยนั้น มีแนวทางการสอนสวนทางกับกระบวนการเรียนรู้ทางธรรมชาติ ซึ่งการเปลี่ยนแปลง ปรับปรุง และปฏิรูปหลักสูตรการเรียนการสอนหลายต่อหลายครั้ง กลับสร้างความสับสนให้กับผู้เรียนผู้สอนเสมอมา ซึ่งสาเหตุมาจากหลายฝ่ายที่เกี่ยวข้อง คือ ปัญหาจากตัวผู้เรียน ปัญหาจากตัวผู้สอน ปัญหาจากหลักสูตร – ตำรา และปัญหาจากสิ่งแวดล้อมโดยที่แต่ละฝ่ายก็มีส่วนเสริมให้ปัญหาใน ส่วนอื่นๆ ทวีความรุนแรงขึ้น ในระดับมหาวิทยาลัยผู้เรียนภาษาอังกฤษมีความจำเป็นที่จะต้องใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้นเพราะหนังสือเรียนบางวิชาเป็นหนังสือภาษาอังกฤษแต่อาจารย์มักจะไม่อธิบายและสอนมากนัก แต่จะสั่งให้ผู้เรียนศึกษาค้นคว้าเอง การอ่านหนังสือแปลจึงง่ายกว่า และเป็นทางเลือกที่ยังคงใช้เป็นภาษาไทยอยู่เช่นเดิม เมื่อผู้เรียนภาษาอังกฤษยังไม่เห็นว่าการ เรียนรู้ภาษามีประโยชน์ที่จะทำให้เขาสามารถสื่อสารกับคนอื่นๆ ได้แล้วนั้น การเรียนภาษาโดยการ ถูกบังคับ ฟันใจให้ท่องจำ จะไม่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ระยะยาวเลย ผู้เรียน ขาดความกระตือรือร้น ส่งผลให้ผู้สอนหมดกำลังใจที่จะสอนตามไปด้วย

สรุปได้ว่าการเรียนการสอนจะดีหรือไม่ขึ้นขึ้นอยู่กับปัจจัยต่างๆ มากมาย เช่นตัวผู้สอน วัสดุอุปกรณ์การศึกษาและเทคโนโลยีใหม่ๆ สิ่งเหล่านี้จะช่วยเร้าความสนใจให้ผู้เรียนสนใจที่จะ เรียนทั้งยังส่งผลให้ผู้เรียนจดจำได้นานด้วย ดังนั้นสถานศึกษาและผู้สอนจึงควรสร้างและสนับสนุน

ให้มีบรรยากาศทางวิชาการขึ้น เช่นการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับภาษาอังกฤษและสนับสนุนงบประมาณในการจัดซื้อสื่อภาษาอังกฤษ เป็นต้น

4.4 ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน

การวัดและประเมินผลการเรียน หมายถึง กระบวนการหรือวิธีการเพื่อให้ได้จำนวนตัวเลขที่มีความหมายแทนปริมาณหรือขนาดหรือคุณสมบัติของสิ่งที่ต้องการวัดด้วยการเก็บรวบรวมข้อมูล เช่นจากการทดสอบ การสัมภาษณ์ การสังเกต การสะสมผลงานหรือการทำโครงการ เป็นต้น แล้วจึงสังเคราะห์และตีความข้อมูลโดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์เพื่อตัดสินคุณภาพกิจกรรมในหลักสูตรของผู้เรียนออกมาได้ว่า สูง ปานกลาง หรือต่ำกว่าเกณฑ์ เพื่อช่วยให้ครูติดตามและตรวจสอบความสามารถของผู้เรียนหลังการเรียนการสอน (กาญจนา จันทะดวง. 2542: 118; สุมาลี จันทรชะลอ. 2542: 7)

ณัฐชยา เฉลยทรัพย์ (2539: 236-237) กล่าวว่า การวัดและประเมินผลการเรียน ภาษาอังกฤษ มุ่งเน้นไปที่ความสามารถด้านการสื่อสารและการทดสอบความสามารถในด้านการใช้ภาษาอังกฤษควรเป็นแบบทักษะสัมพันธ์ ซึ่งสามารถทดสอบความรู้และทักษะในการใช้ภาษาได้หลายด้านในเวลาเดียวกัน กล่าวคือเป็นการทดสอบการใช้ภาษาในบริบทและสถานการณ์จริง ไม่ทดสอบเฉพาะไวยากรณ์เป็นจุดๆ เช่นการทดสอบการฟัง-พูด อาจใช้วิธีทดสอบโดยการฟังแล้วพูดแปล สอบสัมภาษณ์ สถานการณ์สมมุติ และสนทนาทั่วไป การทดสอบการอ่าน-พูด อาจทดสอบโดยการให้อ่านแล้วพูดสรุป อ่านแล้วพูดตีความ เป็นต้น

ศิริพงศ์ พะยอมแย้ม (2533: 61-62) กล่าวถึงการวัดและประเมินผลที่ดีควรมีลักษณะ ดังนี้

1. มีความเชื่อมั่นสูง (Reliability) หมายถึง ไม่ว่าจะวัดหรือประเมินผลกี่ครั้ง ลำดับความสามารถของผู้เรียนนั้นๆ ก็จะไม่เปลี่ยนแปลงนัก
2. มีความเที่ยงตรง (Validity) หมายถึง สามารถวัดและประเมินผลได้ตรงวัตถุประสงค์ที่ต้องการวัด
3. มีอำนาจจำแนก (Discrimination) หมายถึง สามารถแยกออกได้ระหว่างผู้เรียนที่เก่งกับผู้เรียนที่อ่อนได้ตรงกับสภาพการเรียนรู้
4. ความเป็น ปรนัย (Objectively) หมายถึง ความคงที่ในการวัดและประเมินการวัดผลแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

4.1 การประเมินผลแบบอิงกลุ่ม (Norm-referenced evaluation) เป็นการจัดลำดับของผู้เรียน โดยนำเอาคะแนนของแต่ละคนมาจัดเรียงตามความสามารถตั้งแต่สูงสุดจนถึงต่ำสุด

4.2 การประเมินผลแบบอิงเกณฑ์ (Criterion-referenced evaluation) เป็นการประเมินโดยอาศัยเกณฑ์มาตรฐาน

สรุปการวัดและประเมินผลการเรียนรู้อังกฤษภาษานั้นมีวิธีการทำได้หลายวิธีซึ่งทั้งนี้ควรกระทำโดยยึดหลักการตามความจำเป็นซึ่งเป็นเครื่องบ่งชี้ทางการเรียนการสอนทั้งของผู้สอนและผู้เรียนว่าได้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่ได้กำหนดไว้หรือไม่ และนอกจากนี้ยังต้องคำนึงถึงจำนวนและระดับความรู้ความสามารถของผู้รับการประเมินอีกด้วย

4.5 สิ่งแวดล้อมและบรรยากาศในชั้นเรียน

สิ่งแวดล้อมและบรรยากาศในชั้นเรียนเป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน เพราะถือเป็นตัวแปรที่ทำให้ผู้เรียนมีความสุขหรือไม่มีความสุขในการเรียนรู้

สุพิชญา ธีรกุลและคณะ (2544 : 182-187) กล่าวว่าสิ่งแวดล้อมมีอิทธิพลต่อผู้เรียน เอื้อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ถ้าสถานศึกษามีการจัดสภาพแวดล้อมที่ดีก็จะช่วยสร้างเสริมการเรียนการสอนให้ได้ผลดี

ธีระ รุญเจริญ(2526: 61) ได้ศึกษาสภาพแวดล้อมทางการเรียนในห้องเรียน พฤติกรรมของครูและพฤติกรรมของนักเรียน ได้ผลสรุปว่าบุคลิกลักษณะเฉพาะของครูทักษะครูและพฤติกรรมของเด็กในชั้นเรียนของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับลักษณะบุคลิกของครู ดังนั้นครูจึงควรสร้างสภาพแวดล้อมทางการเรียนการสอนให้สอดคล้องกันระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนจะช่วยสร้างบรรยากาศเกี่ยวกับการสอนให้เกิดการเรียนรู้มากยิ่งขึ้น

เกอร์ลาช และอีลี (Gerlach and Ely. 1991: 282) ได้กล่าวว่าสื่อการสอนถือเป็นกุญแจสำคัญในการวางแผนและการสอนเชิงระบบ สื่อเป็นคำที่มีความหมายกว้างขวางมากไม่ว่าจะเป็นบุคคล วัสดุอุปกรณ์ หรือเหตุการณ์ที่สร้างเงื่อนไขซึ่งสามารถทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ทักษะ ตลอดจนทัศนคติ โดยนัยนี้ ครู ตำรา และสิ่งแวดล้อมทั้งในและนอกห้องเรียนต่างเป็นสื่อการเรียนการสอนทั้งสิ้น

จากผลการวิจัยจำนวนมากที่เน้นให้เห็นถึงคุณค่าของสื่อการเรียนการสอนเพื่อช่วยสร้างบรรยากาศในการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพนั้น ไชยยศ เรืองสุวรรณ (2536: 140) ได้สรุปไว้ดังนี้

1. ห้องเรียนที่ได้เตรียมและวางแผนการใช้ภาพยนตร์ในการสอนจะทำให้ผู้เรียนได้รับ

ความรู้สูงทั้งทางด้านความเข้าใจ และมโนทัศน์ต่างๆตามหลักสูตรและจุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่ตั้งไว้

2. สื่อประเภทกราฟิก เช่น แผนภูมิ แผนภาพ แผนสถิติ รูปภาพ เป็นต้น จะช่วยให้จะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจได้มากกว่าการฟังบรรยายเพียงอย่างเดียว
3. สื่อประเภทบันทึกเสียงจะช่วยในการสอนภาษาได้ดี
4. การใช้โทรทัศน์ประกอบการเรียนการสอนอย่างมีระบบจะช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้ดีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติโดยเฉพาะแขนงวิชาทางด้านภาษาต่างประเทศ
5. การใช้สื่อให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการสอนจะมีผลด้านการจัดสภาพแวดล้อมและบรรยากาศในชั้นเรียน

การสร้างบรรยากาศทางวิชาการเกี่ยวกับภาษาอังกฤษและสนับสนุนงบประมาณการจัดสรรเพื่อพัฒนาสื่อที่ใช้ในชั้นเรียน สภาพแวดล้อมและบรรยากาศในชั้นเรียนถือเป็นปัจจัยที่สำคัญที่มีผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน ซึ่งเป็นตัวแปรที่จะทำให้ผู้เรียนมีความสุขหรือไม่มีความสุขในการเรียนรู้เพราะฉะนั้นสิ่งแวดล้อมต่างๆ ในบริเวณสถานศึกษาหรือบรรยากาศในการจัดการเรียนรู้จึงมีความสำคัญเป็นอย่างมากอีกประการหนึ่ง

5. ปัจจัยที่นำไปสู่ความสำเร็จในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

สติเฟน (Stevens.1980 : 25 – 38) ได้กล่าวถึงเหตุผลที่ทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จและความล้มเหลวในการเรียนภาษาอังกฤษไว้ดังนี้

1. ผู้เรียนมีความเต็มใจที่จะเรียนมากน้อยเพียงใด ความกระตือรือร้นในการเรียนเป็นคุณสมบัติที่ยิ่งใหญ่ และเป็นสิ่งที่สามารถทำให้เกิดขึ้นได้ในตัวผู้เรียน ตรงกันข้ามถ้าผู้เรียนขาดความเต็มใจที่จะเรียนแล้วมักจะพบกับความล้มเหลวในการเรียนภาษา
2. ผู้เรียนเห็นความสัมพันธ์ของการเรียนภาษากับชีวิตของเขามากเพียงใดเมื่อนักเรียนเข้าสู่วัยเรียน นักเรียนมีความคิดและต้องการหาเหตุผลในการเรียนภาษาต่างประเทศ ถ้าเขาสามารถหาเหตุผลหรือยอมรับเหตุผลของการเรียน ก็จะมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนสูง แต่ถ้าเขาไม่พบเหตุผลที่ยอมรับได้เขาก็มีแนวโน้มที่จะเกิดปัญหาในการเรียน
3. ภาษาต่างประเทศที่เรียนมีสถานภาพที่ดีในสังคมหรือไม่ ถ้าภาษาใดเป็นที่นิยมและเป็นที่ยอมรับของสังคม ผู้เรียนก็มีแนวโน้มที่จะต้องการเรียนภาษานั้นๆ
4. ในเรื่องของการจัดการในด้านการเรียนการสอนและความต้องการทางด้านกายภาพ กล่าวคือ ผู้เรียนเรียนได้อย่างสบายใจ ไม่มีสิ่งรบกวน ไม่มีปัญหาเรื่องความเหนื่อย อุดมภูมิที่ร้อน

หรือหนาวเกินไป ตลอดจนในเรื่องเกี่ยวกับการเรียนการสอนมีเครื่องมือและอุปกรณ์ต่างๆ ในทางตรงข้ามการเรียนภาษาต่างประเทศจะเกิดปัญหาถ้ามีจำนวนผู้เรียนมากเกินไปในแต่ละห้อง หนังสือหรืออุปกรณ์ต่างๆ ส่งไปไม่ถึงมือผู้สอนหรือผู้เรียนมีห้องแปลภาษาแต่ขาดผู้ชำนาญงาน กระดานดำเก่าเกินไปจนนักเรียนอ่านตัวหนังสือที่เขียนไม่ออก สิ่งเหล่านี้ถึงแม้ว่าจะจะเป็นสิ่งเล็กๆ น้อยๆ แต่ก็ส่งผลต่อการเรียนภาษาต่างประเทศทั้งสิ้น

5. มีประมวลการสอนที่เหมาะสม และมีประสิทธิภาพหรือไม่

6. ระยะเวลาของการเรียน ถ้าจัดการเรียนภาษาต่างประเทศมากขึ้นและเรียนในช่วงเวลาที่สั้นลง เช่น สอนสัปดาห์ละ 20 ชั่วโมง อาจทำให้นักเรียนเรียนรู้เพิ่มขึ้น แต่ต้องจำกัดในเรื่องภาระงานด้วย

7. ครูมีความสามารถในการสอนมากเท่าใด โรงเรียนควรเปิดโอกาสให้ครูได้ไปศึกษาอบรม เพิ่มพูนประสิทธิภาพในการสอนให้มาก

ลิตเติ้ลวูด (Littlewood, 1990 : 62 – 67) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศว่านอกจากจะมีแรงจูงใจที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความต้องการที่จะเรียน และการที่ผู้เรียนมีโอกาสในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศแล้ว ยังมีองค์ประกอบอื่นๆ อีก ได้แก่ สติปัญญา (Intelligence) และความถนัดทางภาษา (Language aptitude) นอกจากนี้ ความสำเร็จในการเรียนภาษาที่สองยังขึ้นอยู่กับความสามารถในการเรียนรู้ ปัจจัยที่มีอิทธิพลให้ผู้เรียนสามารถเรียนได้ดีกว่าผู้อื่น คือ การรู้จักคิดเป็น บุคลิกลักษณะที่ดี อายุ และแบบเรียน หรือกลวิธีการเรียนรู้ภาษาแบบมีส่วนร่วม

กล่าวสรุปได้ว่า ปัจจัยที่จะนำไปสู่ความสำเร็จด้านการเรียนภาษาอังกฤษนั้นมีหลายปัจจัย แต่ที่สำคัญประการแรกนั้นมาจากการที่ผู้เรียนมีแรงจูงใจและเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ผู้เรียนจะเรียนรู้ได้ดีขึ้นนั้นจำเป็นต้องรู้จักคิดเป็น และมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ภาษา

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

6.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเทศ

วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาหนึ่งที่มีปัญหามากสำหรับการเรียนการสอนในประเทศไทย เพราะเป็นวิชาที่ผู้เรียนส่วนใหญ่มีผลสัมฤทธิ์ต่ำและไม่สามารถนำความรู้ที่ได้รับในห้องเรียนไปใช้ในชีวิตจริงได้ โดยพิสูจน์ได้จากงานวิจัยต่อไปนี้

ลดาวัลย์ รุจิพรวสิน (2544. บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องการรับรู้ถึงความสำคัญของการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาไทยคณะวิศวกรรมศาสตร์ เพื่อพิจารณาการเรียนรู้อะไรและการพูดภาษาอังกฤษ ซึ่งมีกลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ชั้นปีที่ 2 จากมหาวิทยาลัยมหิดล 146 คน และนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ชั้นปีที่ 2 จากมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ จำนวน 43 คน เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ พบว่า นักศึกษาทั้งสองกลุ่มเห็นด้วยว่าการพูดภาษาอังกฤษมีความสำคัญ เมื่อใช้ t-test พบว่าไม่มีความแตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ เพศ ประสบการณ์ในการไปต่างประเทศ และการเรียนพิเศษภาษาอังกฤษ ไม่มีผลกระทบต่อรับรู้ถึงความสำคัญในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา ในทางกลับกันเมื่อเปรียบเทียบปัญหาการพูดภาษาอังกฤษและการเรียนรู้อะไรของการพูดภาษาอังกฤษ ระหว่างนักศึกษามหาวิทยาลัยอัสสัมชัญและมหิดลพบว่า มีความแตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 เพศและประสบการณ์ไปต่างประเทศมีผลกระทบต่อความเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยอัสสัมชัญที่มีต่อปัญหาในการพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษ

สิริลักษณ์ แยมเนตร (2544. บทคัดย่อ) ได้ศึกษาสภาพ ปัญหา และความต้องการใช้สื่อการสอนของอาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ระดับอุดมศึกษา ในกรุงเทพมหานครที่มีเพศ วุฒิ การศึกษา และประสบการณ์การสอนวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกัน พบว่า

1. อาจารย์มีสภาพ ปัญหา และความต้องการใช้สื่อการสอน ดังนี้

1.1 สภาพการใช้สื่อการสอน พบว่า ความรู้และประสบการณ์ที่อาจารย์เคยได้รับเกี่ยวกับการใช้สื่อการสอนได้มาจาก ได้รับคำแนะนำจากผู้มีประสบการณ์การใช้สื่อการสอน วัตถุประสงค์ที่อาจารย์ส่วนใหญ่ใช้สื่อการสอน เพราะเห็นว่าทำให้อธิบายบทเรียนได้ง่ายขึ้น ปัจจัยสนับสนุนที่ทำให้การใช้สื่อการสอน ส่วนใหญ่คือ มีสื่อการสอนที่สอดคล้องกับเนื้อหาและกิจกรรมอยู่แล้ว เหตุผลที่ไม่ใช้สื่อการสอนในบางครั้ง ส่วนใหญ่เห็นว่าสภาพห้องเรียนไม่เอื้ออำนวยให้ใช้สื่อการสอนบางชนิด การดำเนินการสอนของอาจารย์ที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน ส่วนใหญ่ใช้การบรรยาย โดยมีสื่อการสอนประกอบด้วย แหล่งที่มาของสื่อการสอนที่อาจารย์ใช้ส่วนใหญ่คือ ผลิตหรือเตรียมขึ้นใช้เอง และอาจารย์ส่วนใหญ่ใช้สื่อการสอนในช่วงระหว่างนำเสนอเนื้อหามากที่สุด โดยจะดำเนินการใช้สื่อการสอนด้วยตนเองโดยไม่มีผู้ช่วยเหลือ และอาจารย์มีสภาพการใช้สื่อการสอนตามชนิดของสื่อ โดยภาพรวมและทุกประเภทอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นประเภทกระบวนกรและวิธีการมีสภาพการใช้อยู่ในระดับน้อย

1.2 อาจารย์มีปัญหาการใช้สื่อการสอน โดยภาพรวมและทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง

1.3 อาจารย์มีความต้องการใช้สื่อการสอนในด้านต่าง ๆ โดยภาพรวมและทุกด้านอยู่ใน

ระดับมาก ส่วนความต้องการใช้สื่อการสอนตามชนิดของสื่อพบว่า อาจารย์มีความต้องการ โดยภาพรวมและทุกประเภทอยู่ในระดับปานกลาง

2. เปรียบเทียบสภาพ ปัญหา และความต้องการใช้สื่อการสอนของอาจารย์ ที่มีเพศ วุฒิ การศึกษา และประสบการณ์การสอนวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกัน พบว่า

2.1 อาจารย์ที่มีเพศ วุฒิการศึกษา และประสบการณ์การสอนวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกันมีสภาพการใช้สื่อการสอนตามชนิดของสื่อ โดยภาพรวมและทุกประเภทไม่แตกต่างกัน ด้วยความมั่นใจร้อยละ 95

2.2 อาจารย์ที่มีเพศและวุฒิการศึกษาแตกต่างกันมีปัญหาการใช้สื่อการสอนโดยภาพรวมและทุกด้านไม่แตกต่างกัน ด้วยความมั่นใจร้อยละ 95 ยกเว้นด้านคุณภาพและปริมาณของสื่อการสอน และด้านการบริการสื่อการสอนมีปัญหาแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนอาจารย์ที่มีประสบการณ์การสอนวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกันมีปัญหาการใช้สื่อการสอน โดยภาพรวมและทุกด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ยกเว้นด้านการผลิตและจัดหาสื่อการสอน ด้านการบริการสื่อการสอน และด้านสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกมีปัญหาไม่แตกต่างกัน ด้วยความมั่นใจร้อยละ 95

2.3 อาจารย์ที่มีเพศ วุฒิการศึกษา และประสบการณ์สอนวิชาเคมีแตกต่างกันมีความต้องการใช้สื่อการสอนในด้านต่าง ๆ และตามชนิดของสื่อ โดยภาพรวมไม่แตกต่างกันด้วยความมั่นใจร้อยละ 95

คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี (2541. บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องการเปรียบเทียบการใช้เทคนิคสื่อการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษ ระหว่างนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในภาคการศึกษาต้น 2540 กับนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในภาคการศึกษาปลาย 2540 และนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในภาคการศึกษาต้น 2541 ของนักศึกษาสาขาต่างๆในมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพในการใช้สื่อการเรียนการสอนประเภทต่างๆในรายวิชาภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยพบว่ามีปัจจัยหลักสำคัญ 4 ประการที่มีผลต่อการใช้เทคนิคสื่อการสอนเมื่อเปรียบเทียบกับ3 ภาคการศึกษา คือ นักศึกษาชั้นปีที่สูงกว่าจะมีความเห็นเกี่ยวกับผู้สอนและเทคนิคการใช้สื่อการเรียนการสอนที่เหมาะสม มากกว่ากลุ่มนักศึกษาที่อยู่ในชั้นเรียนที่ต่ำกว่า นักศึกษา จากคณะที่ต่างกันมีความเห็นเกี่ยวกับผู้สอนและเทคนิคการใช้สื่อการเรียนการสอนที่เหมาะสมแตกต่างกัน พบว่า นักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนมากกว่า จะมีความคิดเห็นและการยอมรับเกี่ยวกับเนื้อหาวิชา สื่อประกอบการสอน การวัดผล ผู้สอนและ

วิธีการสอนมากกว่ากลุ่มที่เข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนน้อยกว่า ประการที่สอง คือ “เนื้อหา” พบว่านักศึกษามีทัศนคติให้ปรับปรุงเนื้อหาไม่ให้มีรายละเอียดเนื้อหามากเกินไป ตลอดจนทำให้มีความทันสมัยและสามารถประยุกต์ใช้ได้ ซึ่งผู้วิจัยก็ได้นำมาสู่การปรับปรุงในภาคการศึกษาต้น 2541 ประการที่สาม คือ “ผู้สอน” พบว่านักศึกษามีทัศนคติต้องการให้ผู้สอนต้องเพิ่มการวางแผนการเรียนการสอนและใช้เทคนิคการใช้สื่อประกอบการสอนให้เกิดแรงจูงใจ และเหมาะสมกับเนื้อหา นักศึกษา และสภาพห้องเรียน ประการที่สี่ คือ “สภาพอาคารเรียน ห้องเรียนและศูนย์โสตทัศนศึกษา” พบว่ายังมีสภาพไม่เหมาะสมต่อขนาด จำนวนนักศึกษา ระบบการติดตั้งอุปกรณ์ อุปกรณ์การใช้สื่อไม่เพียงพอ กอปรกับโครงสร้างของอาคารเรียนที่มีผลต่อความสว่างในห้องเรียน ขนาดใหญ่มากเกินไป และความร้อนอบอ้าวภายในห้องเรียน แม้จะมีพัดลมแต่ก็ไม่เพียงพอ

วัชรมา หมดห้องตัว (2545) ได้ศึกษาปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษในทักษะทางภาษาทั้งสี่ด้านของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงสาขาบริหารธุรกิจ โรงเรียนเกษมโปลีเทคนิค พบว่านักศึกษามีปัญหาในด้านการฟังและการพูดในระดับมาก

พงศ์พรธณ ลินธุชัย (2534 : 85 - 90) ได้ศึกษาปัญหาและความต้องการในเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยสยาม พบว่า นักศึกษามีปัญหาในเรื่องการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ในด้านการฟังและการพูดอยู่ในระดับมาก แต่มีความต้องการเรียนรู้ในการอ่านและการเขียนอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาตามตัวแปร เพศ นักศึกษาที่มีเพศต่างกันมีปัญหาและความต้องการในการเรียนรู้ในด้าน 4 ด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ทัศนีย์ พิศาลรัตนคุณ (2539 : 91-92) ได้ศึกษาปัญหาการเรียนการสอนของนิสิตปริญญาโท วิชา เอกการศึกษาผู้ใหญ่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ในด้านเนื้อหาหลักสูตรด้านวิธีการเรียนการสอน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน และด้านส่วนตัวผู้เรียน พบว่า นิสิตมีปัญหาด้านเนื้อหาหลักสูตรมากกว่าด้านอื่น ๆ คือ ควรปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจ สังคมการเมือง เน้นเนื้อหาใหม่ ๆ ด้านวิธีการเรียนการสอนควรเน้นการปฏิบัติ ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน ห้องสมุดควรเปิดบริการภาคพิเศษในวันหยุด ด้านผู้เรียนควรเปลี่ยนเวลาโดยเฉพาะภาคพิเศษที่ต้องเรียนในวันศุกร์

6.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในต่างประเทศ

จาโคโบวิทส์ (Jakobovits. 1991: 141-142) ได้ศึกษาเกี่ยวกับองค์ประกอบในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ สรุปได้ว่า องค์ประกอบที่จะทำให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพนั้นมี 3 ประการ คือ

1. องค์ประกอบทางการสอน ซึ่งประกอบด้วยคุณภาพการสอนของครู โอกาสการเรียนรู้ของผู้เรียน เกณฑ์การวัดและประเมินผล
2. องค์ประกอบในด้านตัวผู้เรียน ซึ่งประกอบด้วย ความสามารถที่จะเข้าใจการสอน ความถนัดทางการเรียนภาษา ความมานะที่เกิดจากแรงจูงใจและทัศนคติที่ดีต่อภาษาที่เรียนและวัฒนธรรมต่างประเทศ และยุทธวิธีในการเรียน
3. องค์ประกอบทางสังคมและวัฒนธรรมที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เช่น การยึดมั่นต่อภาษาของตนเอง ภาวะสองวัฒนธรรมที่ปรากฏในสังคม เป็นต้น

คีช Keech (1980) ได้สำรวจปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาต่างชาติ ในวิทยาลัยซิลโซวิศวรรมการเกษตรนานาชาติเพื่อศึกษาเกี่ยวกับปัญหาของนักศึกษา เป็นแนวทางในการจัดหลักสูตร โดยสัมภาษณ์นักศึกษาที่มาจาก ซิลี มาเลเซีย เคนย่า ศรีลังกา เนปาล ไชปรัส และฮอลแลนด์ ที่กำลังศึกษาในระดับประกาศนียบัตร ปริญญาตรี ปริญญาโทและปริญญาเอก พบว่า นักศึกษาต้องการให้มีรายวิชาภาษาอังกฤษด้านทักษะการฟัง การพูด เพื่อใช้ในสถานการณ์ที่เกี่ยวกับการสอน การบรรยาย การสัมมนา และสถานการณ์ต่างๆ ในสังคม ทักษะการเขียนเพื่อใช้ในการทำรายงาน การเขียนโครงการ

แซ็กแกฟ (Saggaf.1982 : 282 – 285) ได้ศึกษาวิจัยถึงประสิทธิภาพของการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองของภาควิชาภาษาอังกฤษในมหาวิทยาลัย King Abdul – Aziz ในเมืองเมกกะ ประเทศซาอุดีอาระเบีย พบว่า สาเหตุที่ทำให้การสอนภาษาอังกฤษไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควรเพราะมีสาเหตุเนื่องมาจาก

1. หลักสูตรซึ่งไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการ และความสนใจของผู้เรียน
2. ความรู้พื้นฐานทางภาษาอังกฤษยังไม่เพียงพอก่อนจะเข้าเรียนในมหาวิทยาลัย
3. การขาดครูที่มีประสิทธิภาพ
4. แหล่งข้อมูลไม่ได้ถูกใช้อย่างเต็มที่
5. วิธีการสอนของครูยังเน้นเกี่ยวกับความจำมากกว่าให้เกิดความเข้าใจ
6. นักเรียนไม่มีโอกาสได้เลือกกิจกรรมในการเรียน
7. การขาดความร่วมมือระหว่างครูผู้สอนภาษาอังกฤษด้วยกัน

รีด (Reid 1987 : 87 -91) ได้ศึกษารูปแบบหรือวิธีการในการเรียนรู้ของนักศึกษา ที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ 2 โดยนำมาเปรียบเทียบกับวิธีการในการเรียนรู้ของผู้ที่พูดภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาหลักสูตรภาษาอังกฤษแบบเร่งรัด จำนวน 1,234 คน และนักศึกษา มหาวิทยาลัยที่พูดภาษาอังกฤษจำนวน 154 คน พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญใน

รูปแบบหรือวิธีการเรียนรู้ภาษาและพบว่า ในหมู่นักศึกษาที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ 2 ด้วยกันเอง มีความแตกต่างกันในวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเช่นกัน โดยมีองค์ประกอบด้านเพศ ระยะเวลาที่ศึกษาในสหรัฐ สาขาวิชาที่เรียน ระดับการศึกษา พื้นฐานทางด้านภาษา คะแนนสอบ TOEFL และอายุเป็นตัวแปรที่นำมาศึกษา Reid พบว่า ครูที่สอน ESL มักใช้วิธีการสอนและสื่อการสอนที่พัฒนามาจากความต้องการของเจ้าของภาษา (native speakers) จึงทำให้เกิดปัญหาในการเรียนการสอนโดยที่ทั้งครูและนักศึกษาไม่ได้ตระหนักว่าแท้ที่จริงแล้ว ความรู้สึกที่ว่าแบบเรียนยากมากเกินไป ความคับข้องใจ และแม้กระทั่งความล้มเหลวในการเรียนไม่ได้ขึ้นอยู่กับสื่อการสอนที่นำมาใช้เพียงอย่างเดียว แต่ยังเป็นเพราะมีความชอบในวิธีการเรียนรู้ และรับรู้ภาษาต่างกัน ในหมู่ผู้เรียน

มิชโก้ (Michko. 2007: 207) ได้ศึกษาการวิเคราะห์ผลของการใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอนนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยฮุสตัน สหรัฐอเมริกา พบว่าเทคโนโลยีมีผลอย่างมากต่อการเรียนการสอน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการใช้เทคโนโลยีของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ โดยใช้นักศึกษาที่กำลังศึกษาในห้องปฏิบัติการที่ได้เรียนกับอาจารย์ผู้สอนเปรียบเทียบกับนักศึกษาที่ไม่ได้เรียนผ่านเทคโนโลยีจากนั้นนำผลมาเปรียบเทียบกัน สรุปว่าการเรียนจำเป็นต้องอาศัยทั้งบุคคลและเทคโนโลยี กระบวนการเรียนและบุคลิกของผู้สอนมีความสัมพันธ์กัน

จอห์น (Johns. 1981) ได้เสนองานวิจัยเชิงสำรวจเรื่องภาษาอังกฤษที่จำเป็นเพื่อศึกษาว่าทักษะใดเป็นทักษะที่เป็นประโยชน์ที่สุดต่อความสำเร็จของผู้ที่ไม่ใช่เจ้าของภาษาในชั้นเรียนระดับมหาวิทยาลัย โดยใช้แบบสอบถามในการสำรวจความคิดเห็นของผู้สอนจากคณะต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัยซานติเอโก จำนวน 200 คน พบว่าทักษะการอ่านมีความสำคัญต่อนักศึกษาทุกคน โดยเฉพาะคณะธุรกิจ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ และคณะวิทยาศาสตร์สังคม เพราะมีความต้องการเกินร้อยละ 50 และทักษะที่รองลงมาคือ การฟัง การเขียน และการพูดตามลำดับ สำหรับคณะที่ต้องการภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะร้อยละ 100 คือ คณะวิศวกรรมศาสตร์

ฮุย เอียน รุทซ์ ฮุย ลุง และ ฟลอยด์ (Hui-Uen, Ruth, Hui-Lung and Floyd. 1999) ศึกษาถึงความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ของไต้หวันพบว่า ภาษาอังกฤษมีความสำคัญต่อการเรียนในปัจจุบันและการทำงานในอนาคต นักศึกษาต้องการวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาทักษะการฟังและความต้องการเวลามากกว่า 1 ปีสำหรับการเรียนภาษาอังกฤษในมหาวิทยาลัย

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนแสดงให้เห็นถึงความสำคัญของปัญหาและอุปสรรคในการเรียนการสอน และตระหนักถึงการนำไปทำการวิจัยเพื่อค้นหาปัญหาและอุปสรรคในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ1 เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา และเปรียบเทียบปัญหาและอุปสรรคของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ อาจารย์ผู้สอนรายวิชาภาษาอังกฤษ1 จำนวน 20 คน และนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ที่ผ่านการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ1 มาแล้ว จำนวน 700 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ อาจารย์ผู้สอนรายวิชาภาษาอังกฤษ 1 จำนวน 10 คนได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย สำหรับการกำหนดกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษา จำนวน 200 คนได้มาจากการสุ่มตัวอย่างอย่างง่ายซึ่งเป็นนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์รวม 9 สาขาวิชาสาขาวิชาละ 25 คนและได้ตอบแบบสอบถามครบถ้วน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ1ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษา คณะวิศวกรรมศาสตร์ เกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ทั้ง 5 ด้าน คือ ด้านหลักสูตร ด้านครูผู้สอน ด้านวิธีการสอน ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียน และด้านสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศในชั้นเรียน ซึ่งดัดแปลงจากแบบสอบถามของ รัชณี โป๊ะฟ้า (2546: 94-98) จำนวน 30 ข้อ ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับของไลเคิร์ต (Likert) คือ

มากที่สุด	หมายถึง	เป็นปัญหาอยู่ในระดับมากที่สุด
มาก	หมายถึง	เป็นปัญหาอยู่ในระดับมาก
ปานกลาง	หมายถึง	เป็นปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง
น้อย	หมายถึง	เป็นปัญหาอยู่ในระดับน้อย
น้อยที่สุด	หมายถึง	เป็นปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ผู้วิจัยกำหนดค่าน้ำหนักคะแนนของแบบสอบถามปัญหาและอุปสรรคในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

มากที่สุด	ให้	5	คะแนน
มาก	ให้	4	คะแนน
ปานกลาง	ให้	3	คะแนน
น้อย	ให้	2	คะแนน
น้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด สอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ 1 นอกเหนือจากแบบสอบถามตอนที่ 1 และข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหา

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า ซึ่งมีรายละเอียดในการสร้างเครื่องมือดังต่อไปนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาและอุปสรรคการเรียนภาษาอังกฤษ
2. ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามจากตำราและงานวิจัยต่างๆ
3. สร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ
4. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการสร้างเครื่องมือวัดทางการศึกษา คือ อาจารย์ ดร. ปาริชาติ คลื่นสุวรรณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นิศากร สิงห์เสนี อาจารย์พลรพี ทูมมาพันธ์ และที่ปรึกษาโครงการวิจัยให้ช่วยตรวจสอบความถูกต้อง โดยการพิจารณาความครอบคลุม และความเหมาะสมของข้อคำถามแต่ละข้อ
5. นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงตามคำแนะนำและข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญไปทดลองใช้ (Try out) กับนักศึกษาคณะอื่นที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 50 คน เพื่อหาข้อบกพร่องของแบบสอบถาม
6. ปรับปรุงแบบสอบถามตามที่ได้ไปทดลองใช้โดยปรับเปลี่ยนคำถามและการจัดเรียงความสัมพันธ์ของข้อคำถาม
7. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้อีกครั้งหนึ่งเพื่อให้ได้ข้อคำถามที่เหมาะสม

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษานี้ ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเองโดยดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ขอนหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลจากคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
2. ผู้วิจัยขออนุญาตอาจารย์ผู้สอนแจกแบบสอบถาม
3. ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมแบบสอบถาม
4. นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์มาทำการวิเคราะห์ด้วยวิธีทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้มาดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามความมุ่งหมายของการวิจัย โดยใช้โปรแกรมสถิติสำเร็จรูปคอมพิวเตอร์ SPSS (Statistical Package for the Social Sciences) ซึ่งดำเนินการดังนี้

1. **แบบสอบถามตอนที่ 1** เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพปัญหาและอุปสรรคการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ 1 ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) สำหรับเกณฑ์ที่ใช้ในการแปลความหมายเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษนั้น จะยึดเกณฑ์ตามที่ เบส (Best .1970:175) ได้เสนอแนะไว้ดังนี้

นำผลที่ได้มาแปลความหมายของคะแนนเฉลี่ยโดยผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์ในการแปลความหมายของข้อคำถามในแบบสอบถามดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.50 – 5.00	หมายถึง	เป็นปัญหามากที่สุด
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.50 – 4.49	หมายถึง	เป็นปัญหามาก
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.50 – 3.49	หมายถึง	เป็นปัญหาปานกลาง
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.50 – 2.49	หมายถึง	เป็นปัญหาน้อย
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 – 1.49	หมายถึง	เป็นปัญหาน้อยที่สุด

2. **แบบสอบถามตอนที่ 2** เป็นแบบสอบถามปลายเปิดทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการจับกลุ่มและแจกแจง ตามเนื้อหาเสนอในรูปร้อยละ แล้วเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงบรรยายเพื่อใช้ประกอบในการอภิปรายผล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ค่าสถิติต่างๆ ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมดคำนวณจากโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ดังนี้

สถิติสำหรับวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ1

โดยคำนวณหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าร้อยละ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาสภาพปัญหาและอุปสรรคในการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ 1 ของอาจารย์และนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยแหล่งข้อมูลมีจำนวนทั้งสิ้น 210 คน จำแนกเป็นอาจารย์ 10 คน นักศึกษา 200 คน ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปรผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่างๆ ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

\bar{x} แทน คะแนนเฉลี่ยของแหล่งข้อมูล

S.D. แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแหล่งข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการเสนอผลการวิเคราะห์ ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ดังนี้

ตอนที่ 1 เปรียบเทียบสภาพปัญหาและอุปสรรคในการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ 1 ของอาจารย์ และนักศึกษา

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นด้านปัญหาและอุปสรรคของการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ 1 และข้อเสนอแนะของอาจารย์และนักศึกษา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 เปรียบเทียบสภาพปัญหาและอุปสรรคในการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ 1 ของอาจารย์และนักศึกษา

จากแบบสอบถามสภาพปัญหาและอุปสรรคในการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ 1 ของอาจารย์และนักศึกษาซึ่งเป็นลักษณะประเมินค่า 5 ระดับที่ได้จากอาจารย์จำนวน 10 ชุด และนักศึกษาจำนวน 200 ชุดมาเปรียบเทียบสภาพปัญหาและอุปสรรค รวม 5 ด้าน คือด้านหลักสูตร ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านการสอน ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน และด้านสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศในชั้นเรียนผลปรากฏดังแสดงในตาราง 1-5 ตามลำดับดังนี้

ตาราง 1 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของปัญหาและอุปสรรคในการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ 1 ของอาจารย์และนักศึกษาด้านหลักสูตร

ด้านหลักสูตร	อาจารย์			นักศึกษา		
	\bar{x}	S.D.	ระดับปัญหา	\bar{x}	S.D.	ระดับปัญหา
1. เนื้อหาที่เรียนไม่ได้ฝึกทักษะผู้เรียนให้ครบทั้ง 4 ทักษะ คือ การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน	2.8	1.31	ปานกลาง	2.96	0.98	ปานกลาง
2. เนื้อหาของหลักสูตรที่เรียนเน้นแต่ทฤษฎีมีภาคปฏิบัติน้อยไม่เพียงพอให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะ	3.2	1.03	ปานกลาง	3.04	0.92	ปานกลาง
3. เนื้อหาที่เรียนไม่ตรงกับการนำไปใช้ปฏิบัติจริงในชีวิตประจำวันหรือการทำงาน	3.1	0.99	ปานกลาง	3.04	0.99	ปานกลาง
4. เนื้อหาวิชาไม่มีความเหมาะสมกับเวลาเรียนที่กำหนดให้	1.8	0.63	น้อย	2.68	1.10	ปานกลาง
5. เนื้อหาที่เรียนไม่ตรงกับจุดประสงค์ของการเรียนรู้	1.3	0.48	น้อยที่สุด	2.73	1.09	ปานกลาง
6. เนื้อหาวิชามีมากเกินไปไม่สามารถเรียนได้ครบทุกหัวข้อหรือทุกเรื่อง	2.4	0.84	น้อย	2.87	1.01	ปานกลาง
เฉลี่ยรวม	2.43	0.57	น้อย	2.89	0.68	ปานกลาง

จากตาราง 1 พบว่าปัญหาและอุปสรรคในการเรียนการสอนนิสิตภาษาอังกฤษ 1 ของอาจารย์ และนักศึกษา ด้านหลักสูตร ปัญหาและอุปสรรคโดยรวมความคิดเห็นของอาจารย์อยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ย 2.43 ซึ่งแตกต่างจากนักศึกษา ที่มีปัญหาและอุปสรรคโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.89 ทั้งนี้ นักศึกษามีความคิดเห็นว่าปัญหาด้านหลักสูตรในทุกรายการอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนอาจารย์เห็นว่าปัญหาด้านเนื้อหาที่เรียนไม่ตรงกับจุดประสงค์ของการเรียนรู้ (ข้อ 5) มีปัญหาน้อยที่สุดและเนื้อหาวิชาไม่มีความเหมาะสมกับเวลาที่กำหนดให้ (ข้อ 4) มีปัญหาในระดับน้อยปานกลาง ส่วนรายการที่เหลือทั้งหมดอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย สำหรับรายการที่ระดับปัญหามีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดทั้งตามความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาคือเนื้อหาของหลักสูตรที่เรียนเน้นแต่ทฤษฎีมีภาคปฏิบัติน้อยไม่เพียงพอให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะ และเนื้อหาที่เรียนไม่ตรงกับการนำไปใช้ปฏิบัติจริงในชีวิตประจำวันหรือการทำงาน ส่วนรายการที่เหลือระดับคะแนนเฉลี่ยของระดับปัญหา ความคิดเห็นของนักศึกษาสูงกว่าของอาจารย์

ตาราง 2 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของปัญหาและอุปสรรคในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ 1 ของอาจารย์และนักศึกษา ด้านอาจารย์ผู้สอน

ด้านอาจารย์ผู้สอน	อาจารย์			นักศึกษา		
	\bar{x}	S.D.	ระดับปัญหา	\bar{x}	S.D.	ระดับปัญหา
1. ผู้สอนสอนโดยมีสื่อหรืออุปกรณ์ช่วยสอนไม่เพียงพอที่จะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจได้ง่ายขึ้น	2.10	0.99	น้อย	2.76	1.06	ปานกลาง
2. ผู้สอนเข้าสอนไม่ตรงเวลาหรือไม่ครบตามเวลาที่กำหนด	2.00	1.15	น้อย	2.42	1.17	น้อย
3. ผู้สอนมอบหมายงานหรือแบบฝึกหัดให้น้อยเกินไป	1.80	0.79	น้อย	2.91	1.14	ปานกลาง
4. ผู้สอนสอนไม่ครอบคลุมทุกทักษะ คือ การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน	1.80	0.79	น้อย	2.60	1.07	ปานกลาง
5. ผู้สอนไม่สร้างบรรยากาศในการเรียนการสอนให้น่าสนใจ	1.90	0.87	น้อย	2.63	1.12	ปานกลาง
6. ผู้สอนขาดการเตรียมการสอนที่ดีในการจัดกิจกรรมให้ผู้เรียน	1.90	0.99	น้อย	2.50	1.22	ปานกลาง
เฉลี่ยรวม	1.92	0.75	น้อย	2.64	0.81	ปานกลาง

จากตาราง 2 พบว่าปัญหาและอุปสรรคในการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ 1 ด้านอาจารย์ผู้สอน ตามความเห็นของอาจารย์ผู้สอนพบว่าโดยรวมมีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ค่าเฉลี่ยที่ 1.92 ซึ่งแตกต่างจากความเห็นของนักศึกษาที่มีระดับปัญหาและอุปสรรคโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยที่ 2.64 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอน ปัญหาและอุปสรรคทุกข้ออยู่ในระดับน้อย ส่วนความเห็นของนักศึกษา ปัญหาและอุปสรรคทุกข้ออยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 3 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของปัญหาและอุปสรรคในการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ 1 ของอาจารย์และนักศึกษา ด้านการสอน

ด้านการสอน	อาจารย์			นักศึกษา		
	\bar{x}	S.D.	ระดับปัญหา	\bar{x}	S.D.	ระดับปัญหา
1. วิธีการสอนขาดความหลากหลายที่สามารถช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนได้ง่ายขึ้น	2.4	0.69	น้อย	2.75	1.11	ปานกลาง
2. วิธีการสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสมกับวัยและความสนใจ ของผู้เรียน	2.1	0.73	น้อย	2.69	1.08	ปานกลาง
3. ในการสอนมีวิธีการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญน้อยเกินไป	2.4	1.07	น้อย	3.01	1.09	ปานกลาง
4. ผู้สอนขาดการสร้างบรรยากาศการเรียนการสอนโดยใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารกับผู้เรียน	2.5	1.17	ปานกลาง	2.63	1.08	ปานกลาง
5. ผู้สอนใช้เพียงตำราขาดการใช้เอกสารเพิ่มเติมหรือหนังสือประกอบการสอนและค้นคว้า	2.1	0.87	น้อย	2.96	1.14	ปานกลาง
6. ขาดเทคนิควิธีการฝึกทักษะการเรียนรู้ของผู้เรียนที่ครบทั้ง 4 ทักษะ คือการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน	2.1	0.99	น้อย	2.71	1.13	ปานกลาง
เฉลี่ยรวม	2.26	0.70	น้อย	2.79	0.76	ปานกลาง

จากตาราง 3 ปัญหาและอุปสรรคในการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ 1 ด้านการสอน พบว่าอาจารย์มีปัญหาและอุปสรรคโดยรวมอยู่ในระดับน้อย ค่าเฉลี่ย 2.26 แตกต่างจากนักศึกษาที่มีระดับปัญหาและอุปสรรคโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 2.79 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อปรากฏว่า ผู้สอนขาดการสร้างบรรยากาศการเรียนการสอนโดยใช้ภาษาอังกฤษสื่อสาร

กับผู้เรียน พบว่าทั้งอาจารย์และนักศึกษามีปัญหาและอุปสรรคอยู่ในระดับปานกลาง แต่ในเรื่องวิธีการสอนขาดความหลากหลายที่สามารถช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนได้ง่ายขึ้น วิธีการสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไม่เหมาะสมกับวัยและความสนใจของผู้เรียน ในการสอนมีวิธีการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญน้อยเกินไป ผู้สอนใช้เพียงตำราขาดการใช้เอกสารเพิ่มเติมหรือหนังสือประกอบการสอนและค้นคว้า ขาดเทคนิควิธีการฝึกทักษะการเรียนรู้ของผู้เรียนที่ครบทั้ง 4 ทักษะ คือการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน พบว่าอาจารย์มีระดับปัญหาอยู่ในระดับที่น้อย โดยที่นักศึกษามีปัญหาและอุปสรรคอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 4 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของปัญหาและอุปสรรคในการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ 1 ของอาจารย์และนักศึกษาด้านการวัดและประเมินผลการเรียน

ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน	อาจารย์			นักศึกษา		
	\bar{x}	S.D	ระดับปัญหา	\bar{x}	S.D	ระดับปัญหา
1. ข้อสอบไม่ตรงกับเนื้อหาที่นักศึกษาได้ศึกษามาในชั้นเรียน	1.7	0.82	น้อย	2.51	1.12	ปานกลาง
2. ระยะเวลาในการสอบย่อยเพื่อเก็บคะแนนในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ไม่เพียงพอ	2.4	1.35	น้อย	2.58	1.10	ปานกลาง
3. วิธีการวัดผลและประเมินผลส่วนมากเป็นแบบปรนัยเพียงอย่างเดียว	2.9	0.87	ปานกลาง	2.86	1.14	ปานกลาง
4. การวัดผลและประเมินผลเน้นเฉพาะทักษะใดทักษะหนึ่งมากเกินไป	3.1	1.1	ปานกลาง	2.67	1.06	ปานกลาง
5. แบบทดสอบที่ใช้ในการประเมินผลมีข้อผิดพลาด เช่น ตัวเล็กรู้หรือไม่มีควมชัดเจน	3.4	1.2	ปานกลาง	2.96	1.08	ปานกลาง
6. ข้อสอบไม่ตรงกับจุดประสงค์ของรายวิชาที่เรียน	4.2	0.91	มาก	2.59	1.13	ปานกลาง
รวม	2.95	0.86	ปานกลาง	2.70	0.71	ปานกลาง

จากตาราง 4 ปัญหาและอุปสรรคในการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ 1 ของอาจารย์และนักศึกษาด้านการวัดและประเมินผล ในระดับปัญหาและอุปสรรคของอาจารย์และนักศึกษาพบว่าโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 2.95 และ 2.75 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ข้อสอบไม่ตรงกับจุดประสงค์ของรายวิชาที่เรียน อาจารย์มีระดับปัญหาอยู่ในระดับที่

มากส่วนนักศึกษามีปัญหาและอุปสรรคอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนวิธีการวัดผลและประเมินผล ส่วนมากเป็นแบบปรนัยเพียงอย่างเดียว การวัดผลและประเมินผลเน้นเฉพาะทักษะใดทักษะหนึ่ง มากเกินไป และแบบทดสอบที่ใช้ในการประเมินผลมีข้อผิดพลาด เช่น ตัวเล็กรู้หรือไม่มีความชัดเจน ทั้งอาจารย์และนักศึกษามีปัญหาและอุปสรรคอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนข้อสอบไม่ตรงกับเนื้อหาที่นักศึกษาได้ศึกษามาในชั้นเรียน และระยะเวลาในการสอบย่อยเพื่อเก็บคะแนนในแต่ละหน่วยการเรียนไม่เพียงพอ พบว่าอาจารย์มีปัญหาและอุปสรรคในระดับน้อย ส่วนนักศึกษามีปัญหาและอุปสรรคในระดับปานกลาง

ตาราง 5 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของปัญหาและอุปสรรคในการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ 1 ของอาจารย์ และนักศึกษา ด้านสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศในชั้นเรียน

ด้านสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศในชั้นเรียน	อาจารย์			นักศึกษา		
	\bar{x}	S.D	ระดับปัญหา	\bar{x}	S.D	ระดับปัญหา
1. สื่ออุปกรณ์เครื่องมือสำหรับใช้ประกอบการเรียนการสอน ยังด้อยประสิทธิภาพ	2.9	0.99	ปานกลาง	2.77	1.10	ปานกลาง
2. ความพร้อมของห้องเรียน อาคารเรียน โต๊ะและเก้าอี้สำหรับนักศึกษาที่นั่งฟังบรรยายมีน้อย	2.7	1.05	ปานกลาง	3.04	1.04	ปานกลาง
3. ห้องสมุดมีสื่อเทคโนโลยีและสารสนเทศในการเรียนภาษาอังกฤษไม่เพียงพอ	2.04	0.84	น้อย	2.86	1.08	ปานกลาง
4. สภาพอุปกรณ์ที่ใช้ให้บริการในห้องปฏิบัติการทางภาษาไม่พร้อมให้บริการ	3.2	1.14	ปานกลาง	2.86	1.05	ปานกลาง
5. ภายในชั้นเรียนมีวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นสำหรับประกอบการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษไม่เพียงพอ	3.0	0.81	ปานกลาง	2.81	0.96	ปานกลาง
6. บริเวณอาคารเรียนมีเสียงดังอีกที่ก่อกวนหรือรบกวนจากการก่อสร้างตึกอาคารทำให้ฟังผู้สอนไม่ชัดเจน	2.0	0.81	น้อย	2.74	1.04	ปานกลาง
เฉลี่ยรวม	2.64	0.79	ปานกลาง	2.85	0.75	ปานกลาง

จากตาราง 5 ปัญหาและอุปสรรคในการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ 1 ของอาจารย์ และนักศึกษาด้านสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศในชั้นเรียน ในระดับปัญหาและอุปสรรคของอาจารย์ และนักศึกษาพบว่าโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 2.64 และ 2.85 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ แสดงว่าสื่อและอุปกรณ์เครื่องมือสำหรับใช้ประกอบการเรียนการสอน ยังด้อยประสิทธิภาพ ความพร้อมของห้องเรียน อาคารเรียน โต๊ะและเก้าอี้สำหรับนักศึกษาที่นั่งฟังบรรยายมีน้อย สภาพอุปกรณ์ที่ใช้ให้บริการในห้องปฏิบัติการทางภาษาไม่พร้อมให้บริการ ภายในชั้นเรียนมีวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นสำหรับประกอบการเรียนการสอน วิชาภาษาอังกฤษไม่เพียงพอ ทั้งอาจารย์และนักศึกษามีปัญหาและอุปสรรคอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนห้องสมุดมีสื่อเทคโนโลยีและสารสนเทศในการเรียนภาษาอังกฤษไม่เพียงพอ และบริเวณอาคารเรียนมีเสียงดัง อีกทั้งทริกโครมจากการก่อสร้างตึกอาคารทำให้ฟังผู้สอนไม่ชัดเจน อาจารย์มีปัญหาและอุปสรรคในระดับน้อย ส่วนนักศึกษามีปัญหาและอุปสรรคอยู่ในระดับปานกลาง

จากการวิเคราะห์สภาพปัญหาและอุปสรรคในแต่ละด้านของการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ 1 ของอาจารย์และนักศึกษาสามารถสรุปได้ดังตาราง 6

ตาราง 6 สรุปสภาพปัญหาและอุปสรรคในแต่ละด้านของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ 1 ของอาจารย์และนักศึกษา

ปัญหาและอุปสรรค ในด้านต่างๆ	อาจารย์		นักศึกษา		รวม	
	\bar{x}	ระดับปัญหา	\bar{x}	ระดับปัญหา	\bar{x}	ระดับปัญหา
1. ด้านหลักสูตร	2.43	น้อย	2.89	ปานกลาง	2.66	ปานกลาง
2. ด้านอาจารย์ผู้สอน	1.92	น้อย	2.64	ปานกลาง	2.28	น้อย
3. ด้านการสอน	2.26	น้อย	2.79	ปานกลาง	2.53	ปานกลาง
4. ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน	2.95	ปานกลาง	2.70	ปานกลาง	2.83	ปานกลาง
5. ด้านสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศ ในชั้นเรียน	2.64	ปานกลาง	2.85	ปานกลาง	2.75	ปานกลาง
เฉลี่ยรวม	2.44	น้อย	2.77	ปานกลาง	2.61	ปานกลาง

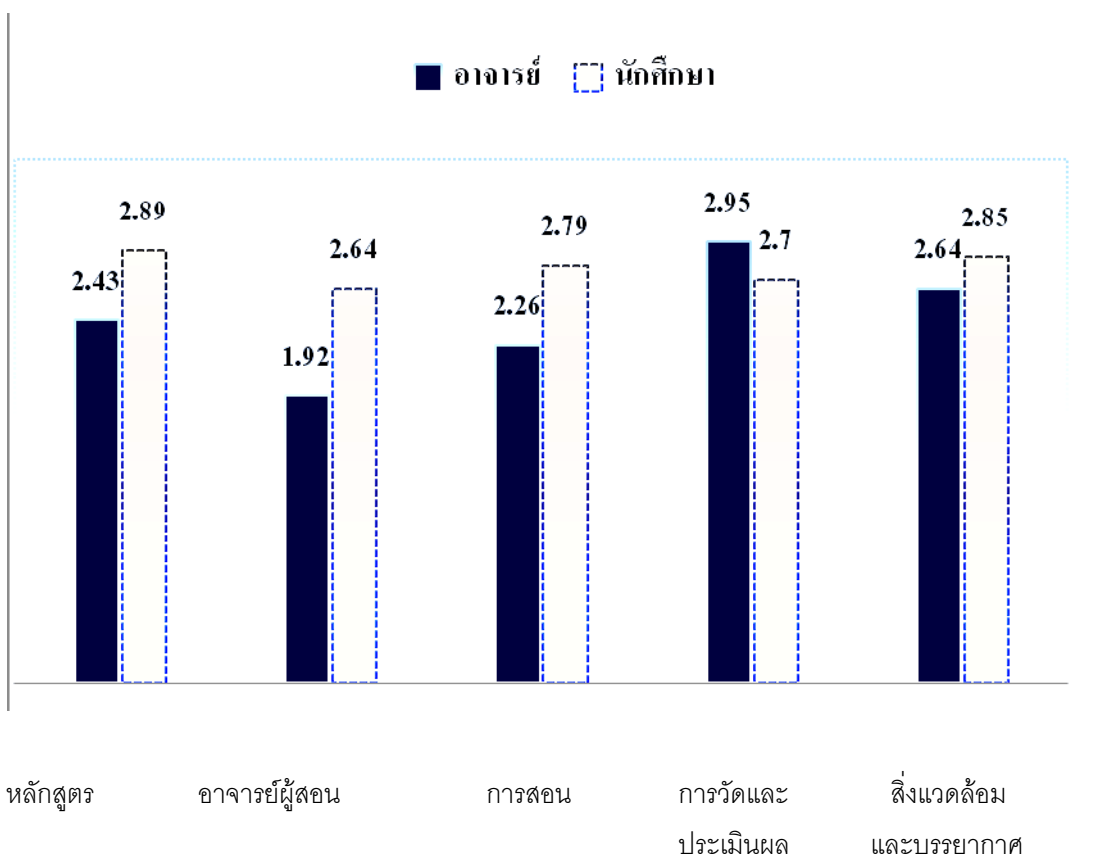
จากตาราง 6 พบว่าระดับปัญหาและอุปสรรคของการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ 1 ของอาจารย์และนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยภาพรวมแล้วอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.61 โดยมีปัญหาและอุปสรรคในด้าน การวัด

และการประเมินผลการเรียนมากเป็นอันดับ1 มีค่าเฉลี่ยที่ 2.83 รองลงมาได้แก่ ด้านสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศในชั้นเรียนและด้านหลักสูตร โดยมีค่าเฉลี่ยที่ 2.75 และ 2.66 ตามลำดับ

เมื่อวิเคราะห์ความคิดเห็นของอาจารย์ พบว่า มีปัญหาและอุปสรรคอยู่ในระดับน้อยมีค่าเฉลี่ยที่ 2.44 ซึ่งมีปัญหามากที่สุดในด้านการวัดและประเมินผลการเรียน มีค่าเฉลี่ย 2.95 รองลงมาได้แก่ ด้านสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศในชั้นเรียน และด้านหลักสูตร โดยมีค่าเฉลี่ยที่2.64 และ2.43 ตามลำดับ

ในขณะที่นักศึกษาคิดว่ามีปัญหาและอุปสรรคอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.77โดยพบว่าปัญหาและอุปสรรคส่วนใหญ่เป็นด้านหลักสูตร มีค่าเฉลี่ย 2.89 รองลงมาได้แก่ ด้านสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศในการเรียน และด้านการสอน โดยมีค่าเฉลี่ย 2.89 และ 2.79 ตามลำดับ

เมื่อเปรียบเทียบปัญหาและอุปสรรคโดยรวมของแต่ละด้านพบว่าอาจารย์และนักศึกษามีความคิดเห็นที่แตกต่างกันในแต่ละด้าน ดังจะแสดงให้เห็นตามแผนภูมิ1 ดังนี้

ภาพประกอบ1 เปรียบเทียบปัญหาและอุปสรรคการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ 1 ของอาจารย์และนักศึกษา

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นด้านปัญหาและอุปสรรค และข้อเสนอแนะของอาจารย์และนักศึกษา

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ 1 ของอาจารย์และนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ที่ได้จากการตอบแบบสอบถามแบบปลายเปิดสามารถสรุปเป็นประเด็นได้ดังนี้

1. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของอาจารย์ พบว่า ร้อยละ 40 ของอาจารย์ผู้สอนคิดว่า จำนวนนักศึกษาในแต่ละห้องมีมากเกินไป ร้อยละ 30 คิดว่า อาจารย์ทุกคนควรมีโอกาสได้ออกข้อสอบร่วมกัน ร้อยละ 20 คิดว่า การวัดและประเมินผลในทุกด้านควรมีเกณฑ์เดียวกันเช่น การให้คะแนนเก็บ และร้อยละ 10 คิดว่า อาจารย์ควรศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมจากการจัดสัมมนาทางวิชาการบ่อยๆ

2. ความคิดเห็นของนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามตอนที่ 2 พบว่า ร้อยละ 33.33 มีความเห็นว่า อาจารย์ควรมีวิธีการสอนที่หลากหลายเพื่อไม่ให้เกิดความน่าเบื่อ ร้อยละ 16.67 คิดว่านักศึกษาไม่ค่อยมีโอกาสในการฟังพูดทำให้ฟังไม่เข้าใจ และอาจารย์ควรใช้ภาษาอังกฤษในการสอนให้มากกว่านี้ และร้อยละ 8.33 คิดว่าการสอนดีแล้วแต่ควรให้งานเพิ่มเติมเพื่อฝึกมากขึ้น อาจารย์ควรอธิบายโครงสร้างให้ผู้เรียนเข้าใจโดยทั่วถึงกัน ควรเชิญชาวต่างชาติมาสอนให้มากที่สุด เท่าที่จะเป็นไปได้หรือจัดโครงการให้นักศึกษาได้ใช้ภาษาอังกฤษกับชาวต่างชาติบ่อยๆ และควรสร้างห้องน้ำให้เพียงพอ

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล ข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาสภาพปัญหาและอุปสรรคในการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ 1 ในการจัดการเรียนการสอน ของอาจารย์และนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี พร้อมทั้งการอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานประกอบการพัฒนาการเรียนการสอน เพื่อให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษา และเปรียบเทียบปัญหาและอุปสรรคของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษใน คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มีสองกลุ่ม ได้แก่ อาจารย์ผู้สอนรายวิชาภาษาอังกฤษ 1 จำนวน 10 คน และนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ชั้นปีที่ 1 จำนวน 200 คน ซึ่งกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มนี้ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามการศึกษาค้นคว้าและอุปสรรคการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ1 ของอาจารย์และนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จำนวน 2 ชุด คือ แบบสอบถามอาจารย์ และแบบสอบถามนักศึกษา และแต่ละชุดแบ่งเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สภาพปัญหาและอุปสรรคในการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ 1 ของอาจารย์และนักศึกษา

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นด้านปัญหาและอุปสรรคของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ1 และข้อเสนอแนะของอาจารย์และนักศึกษา

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักการ ทฤษฎี และแนวคิดจากเอกสาร ตำราต่างๆ และรายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้องนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามตามคำแนะนำของที่ปรึกษาสารนิพนธ์ และนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ (อาจารย์ ดร. ปาริชาติ คลื่นสุวรรณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นิศากร สิงหเสนี และ อาจารย์พลรพี ทูมมาพันธ์) ตรวจสอบเพื่อหาความถูกต้องและเหมาะสม แล้วนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง แล้วนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) สภาพปัญหาและอุปสรรคการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ 1 ของนักศึกษาและอาจารย์คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
2. สรุปผลการวิจัยจากข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์แบบสอบถาม ทั้งของอาจารย์ และนักศึกษา จำนวน 210 ชุด

สรุปผลการวิจัย

ปัญหาและอุปสรรคในการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ 1 จากแบบสอบถาม สรุปได้ดังนี้

1. ด้านหลักสูตร

ปัญหาและอุปสรรคโดยรวมในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ 1 ตามความคิดเห็นของอาจารย์ด้านหลักสูตร อยู่ในระดับน้อย ซึ่งเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ สรุปได้ว่า ปัญหาและอุปสรรคในการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ 1 ด้านหลักสูตรตามความคิดเห็นของอาจารย์นั้นมีระดับปัญหาที่อยู่ในระดับปานกลาง 4 ข้อ เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยมากไปหาค่าเฉลี่ยน้อยดังนี้ คือ เนื้อหาของหลักสูตรที่เรียนเน้นแต่ทฤษฎีมีภาคปฏิบัติน้อยไม่เพียงพอให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะ เนื้อหาที่เรียนไม่ตรงกับการนำไปใช้ปฏิบัติจริงในชีวิตประจำวันหรือการทำงาน เนื้อหาที่เรียนไม่ได้ฝึกทักษะผู้เรียนให้ครบทั้ง 4 ทักษะ คือ การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน และเนื้อหาวิชามีมากเกินไปไม่สามารถเรียนได้ครบทุกหัวข้อหรือทุกเรื่อง ส่วนระดับปัญหาที่อยู่ในระดับน้อยและน้อยที่สุด มีอย่างละ 1 ข้อ คือ เนื้อหาวิชาไม่มีความเหมาะสมกับเวลาเรียนที่กำหนดให้ และเนื้อหาที่เรียนไม่ตรงกับจุดประสงค์ของการเรียนรู้ ตามลำดับ ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับความคิดเห็นของนักศึกษาพบว่า ปัญหาและอุปสรรคในการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ 1 ในด้านหลักสูตรนั้นค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ระดับปัญหาทั้ง 6 ข้อ อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งเรียงตามลำดับระดับปัญหาจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ คือ เนื้อหาของหลักสูตรที่เรียนเน้นแต่ทฤษฎีมีภาคปฏิบัติน้อยไม่เพียงพอให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะ เนื้อหาที่เรียนไม่ตรงกับการ

นำไปใช้ปฏิบัติจริงในชีวิตประจำวันหรือการทำงาน เนื้อหาที่เรียนไม่ได้ฝึกทักษะผู้เรียนให้ครบทั้ง 4 ทักษะ คือการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน เนื้อหาวิชามีมากเกินไปไม่สามารถเรียนได้ครบทุกหัวข้อหรือทุกเรื่อง เนื้อหาที่เรียนไม่ตรงกับจุดประสงค์ของการเรียนรู้ และ เนื้อหาวิชาไม่มีความเหมาะสมกับเวลาเรียนที่กำหนดให้

2. ด้านอาจารย์ผู้สอน

ปัญหาและอุปสรรคของอาจารย์ผู้สอนในการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ 1 ด้าน อาจารย์ผู้สอนโดยรวมอยู่ในระดับน้อย และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ทุกข้อก็มีระดับปัญหาอยู่ในระดับน้อย ซึ่งเรียงตามลำดับระดับปัญหาจากมากไปน้อยได้ดังนี้ คือ ผู้สอนสอนโดยมีสื่อหรืออุปกรณ์ช่วยสอนไม่เพียงพอในการช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจได้ง่ายขึ้น ผู้สอนเข้าสอนไม่ตรงเวลาหรือไม่ครบตามเวลาที่กำหนด ผู้สอนไม่สร้างบรรยากาศในการเรียนการสอนให้น่าสนใจ ผู้สอนขาดการเตรียมการสอนที่ดีในการจัดกิจกรรมให้ผู้เรียน ผู้สอนมอบหมายงานหรือแบบฝึกหัดให้น้อยเกินไป และผู้สอนสอนไม่ครอบคลุมทุกทักษะ คือ การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน และเมื่อเปรียบเทียบกับความคิดเห็นของนักศึกษาแล้ว พบว่าโดยรวมระดับปัญหาในด้านอาจารย์ผู้สอนนั้น อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อทุกข้อก็อยู่ในระดับปานกลาง เรียงตามลำดับจากระดับปัญหาที่มากไปหาน้อยได้ดังนี้ ผู้สอนมอบหมายงานหรือแบบฝึกหัดให้น้อยเกินไป ผู้สอนสอนโดยมีสื่อหรืออุปกรณ์ช่วยสอนไม่เพียงพอในการช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจได้ง่ายขึ้น ผู้สอนไม่สร้างบรรยากาศในการเรียนการสอนให้น่าสนใจ ผู้สอนสอนไม่ครอบคลุมทุกทักษะคือการฟังการพูดการอ่านการเขียน ผู้สอนขาดการเตรียมการสอนที่ดีในการจัดกิจกรรมให้ผู้เรียน และผู้สอนเข้าสอนไม่ตรงเวลาหรือไม่ครบตามเวลาที่กำหนด

3. ด้านการสอน

ปัญหาและอุปสรรคในการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ 1 ด้านการสอนโดยรวม ตามความเห็นของอาจารย์นั้น สรุปได้ว่า มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ระดับปัญหาในระดับน้อยมี 5 ข้อ ซึ่งเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อยคือ วิธีการสอนขาดความหลากหลายที่สามารถช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนได้ง่ายขึ้น ในการสอนมีวิธีการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญน้อยเกินไป วิธีการสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนไม่เหมาะสมกับวัยและความสนใจของผู้เรียน ผู้สอนใช้เพียงตำราขาดการใช้เอกสารเพิ่มเติมหรือหนังสือประกอบการสอนและค้นคว้า และขาดเทคนิควิธีการฝึกทักษะการเรียนรู้ของผู้เรียนที่ครบทั้ง 4 ทักษะ คือการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ส่วนอีก 1 ข้อ คือ ผู้สอนขาดการสร้างบรรยากาศการเรียนการสอนโดยการใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารกับผู้เรียนนั้น ระดับปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อมีการเปรียบเทียบกับความคิดเห็นของนักศึกษา พบว่าระดับปัญหาและอุปสรรคในด้านการสอนทั้งโดยรวมและทุกข้ออยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งเรียงตามลำดับของระดับปัญหาจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ คือ ในการ

สอนมีวิธีการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญน้อยเกินไป ผู้สอนใช้เพียงตำราขาดการใช้เอกสารเพิ่มเติมหรือหนังสือประกอบการสอนและค้นคว้า วิธีการสอนขาดความหลากหลายที่สามารถช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนได้ดียิ่งขึ้น ขาดเทคนิควิธีการฝึกทักษะการเรียนรู้ของผู้เรียนที่ครบทั้ง 4 ทักษะ คือการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน วิธีการสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไม่เหมาะสมกับวัยและความสนใจของผู้เรียน และผู้สอนขาดการสร้างบรรยากาศการเรียนการสอน โดยการใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารกับผู้เรียน

4. ด้านการวัดและการประเมินผล

ปัญหาและอุปสรรคในการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ 1 ในด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ตามความเห็นของอาจารย์ผู้สอน พบว่า ระดับปัญหาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อมีปัญหาในระดับมาก 1 ข้อ คือ ข้อสอบไม่ตรงกับจุดประสงค์ของรายวิชาที่เรียน และปัญหาอยู่ในระดับน้อย 2 ข้อ คือระยะเวลาในการสอบย่อยเพื่อเก็บคะแนนในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ไม่เพียงพอ และข้อสอบไม่ตรงกับเนื้อหาที่นักศึกษาได้ศึกษามาในชั้นเรียน ตามลำดับ ส่วนอีก 3 ข้อมีระดับปัญหาในระดับปานกลาง เรียงตามระดับปัญหาจากมากไปหา ระดับปัญหาน้อยได้ดังนี้ แบบทดสอบที่ใช้ในการประเมินผลมีข้อผิดพลาด เช่น ตัวเลือกซ้ำหรือไม่มีความชัดเจน การวัดผลและประเมินผลเน้นเฉพาะทักษะใดทักษะหนึ่งมากเกินไป และวิธีการวัดผลและประเมินผลส่วนมากเป็นแบบปรนัยเพียงอย่างเดียว แต่เมื่อพิจารณาตามความคิดเห็นของนักศึกษาแล้วทุกข้อมีระดับปัญหาในระดับปานกลาง ซึ่งเรียงตามลำดับของระดับปัญหาตามลำดับดังนี้ แบบทดสอบที่ใช้ในการประเมินผลมีข้อผิดพลาด เช่นตัวเลือกซ้ำหรือไม่มีความชัดเจน วิธีการวัดผลและประเมินผลส่วนมากเป็นแบบปรนัยเพียงอย่างเดียว การวัดผลและประเมินผลเน้นเฉพาะทักษะใดทักษะหนึ่งมากเกินไป แบบทดสอบไม่ตรงกับจุดประสงค์ของรายวิชาที่เรียน ระยะเวลาในการสอบย่อยเพื่อเก็บคะแนนในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ไม่เพียงพอ และข้อสอบไม่ตรงกับเนื้อหาที่นักศึกษาได้ศึกษามาในชั้นเรียน

5. ด้านสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศในชั้นเรียน

ปัญหาและอุปสรรคในการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ 1 ด้านสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศในชั้นเรียน ตามความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ปรากฏว่า ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง 4 ข้อ เรียงตามลำดับปัญหาจากมากไปหาน้อยดังนี้ คือสภาพอุปกรณ์ที่ใช้ให้บริการในห้องปฏิบัติการทางภาษาไม่พร้อมให้บริการภายในชั้นเรียนมีวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นสำหรับประกอบการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษไม่เพียงพอ สื่ออุปกรณ์เครื่องมือสำหรับใช้ประกอบการเรียนการสอน ยังด้อยประสิทธิภาพ และความพร้อมของห้องเรียน อาคารเรียน โต๊ะและเก้าอี้สำหรับนักศึกษาที่นั่งฟังบรรยายมีน้อย และปัญหาที่อยู่ในระดับน้อยมี 2 ข้อ คือ ห้องสมุดมีสื่อเทคโนโลยีและสารสนเทศในการเรียนภาษาอังกฤษไม่

เพียงพอและบริเวณอาคารเรียนมีเสียงดังอีกที่ก็ครึกโครมจากการก่อสร้างตึกอาคารทำให้ฟังผู้สอนไม่ชัดเจน ตามลำดับ ส่วนความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ 1 ในด้านสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศในชั้นเรียนนั้น ปรากฏว่า ทุกข้อมีระดับปัญหาในระดับปานกลาง เรียงตามลำดับระดับปัญหาจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ความพร้อมของห้องเรียน อาคารเรียน โต๊ะและเก้าอี้สำหรับนักศึกษาที่นั่งฟังบรรยายมีน้อย ห้องสมุดมีสื่อเทคโนโลยีและสารสนเทศในการเรียนภาษาอังกฤษไม่เพียงพอ สภาพอุปกรณ์ที่ใช้ให้บริการในห้องปฏิบัติการทางภาษาไม่พร้อมให้บริการ ภายในชั้นเรียนมีวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นสำหรับประกอบการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษไม่เพียงพอ สื่ออุปกรณ์เครื่องมือสำหรับใช้ประกอบการเรียนการสอนยังด้อยประสิทธิภาพ และบริเวณอาคารเรียนมีเสียงดังอีกที่ก็ครึกโครมจากการก่อสร้างตึกอาคารทำให้ฟังผู้สอนไม่ชัดเจน

อภิปรายผล

1. ด้านหลักสูตร

ด้านหลักสูตร พบว่านักศึกษาและอาจารย์มีความคิดเห็นแตกต่างกัน ซึ่งนักศึกษาเห็นว่าปัญหาด้านหลักสูตรอยู่ในระดับปานกลาง ในขณะที่อาจารย์เห็นว่าปัญหาดังกล่าวอยู่ในระดับน้อย แต่เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่าทั้งนักศึกษาและอาจารย์มีความเห็นที่สอดคล้องกันในหลายประเด็น ได้แก่ เนื้อหาที่สอนเน้นแต่ทฤษฎี ไม่ได้ฝึกครบทั้ง 4 ทักษะ(การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน) เพราะในตำราที่ใช้เรียนนั้นมีการเน้นทักษะการพูดและไวยากรณ์มากเกินไป และไม่สามารถนำไปใช้ได้จริง แม้ว่าคำอธิบายรายวิชาภาษาอังกฤษ 1 (ดูหน้า 8) กำหนดให้ผู้เรียนฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษครบทั้ง 4 ทักษะ และสามารถใช้ศัพท์และสำนวนที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันได้ แต่เมื่ออาจารย์ปฏิบัติการสอนจริงก็มีอาจทำได้ อาจเนื่องมาจากสาเหตุของจำนวนนักศึกษาในแต่ละห้องมากเกินไป ดังเช่นผลการวิเคราะห์แบบสอบถามความคิดเห็นในตอนที่ 2 ของอาจารย์ที่แสดงความคิดเห็นดังกล่าวมากเป็นอันดับ 1 คิดเป็นร้อยละ 40 ซึ่งจำนวนนักศึกษาต่อห้องที่มากเกินไป ส่งผลกระทบต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ 1 ทำให้เกิดปัญหาในการฝึกทักษะไม่ทั่วถึง จากข้อมูลผลการลงทะเบียนเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษ 1 ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2550 (สำนักบริการทางวิชาการและทดสอบ. 2550: ออนไลน์) มีจำนวนกลุ่มทั้งหมด 30 กลุ่ม นักศึกษารวมทั้งหมด 1,424 คน จำนวนนักศึกษาเฉลี่ยต่อห้อง 47.47 คน ซึ่งขัดแย้งกับแผนยุทธศาสตร์ปรับปรุงการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในยุทธศาสตร์ที่ 2 ข้อ 2.2 (คณะทำงานเสนอแผนยุทธศาสตร์ปรับปรุงการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ. 2551: Online) ได้สนับสนุนให้อาจารย์ปรับการเรียนการสอนแต่ละกลุ่ม โดยมีนักศึกษาขนาดไม่เกิน 30 คน และงานวิจัยของ โคเคลเด็นเบิร์ก

ดิลลอน และคริสตี้ (Kokkelenberg; Dillon; & Christy. 2008) ที่ศึกษาผลกระทบขนาดของชั้นเรียนต่อผลการเรียน พบว่า ขนาดของชั้นเรียนมีผลกระทบต่อระดับผลการเรียนในแง่ลบ โดยผลการเรียนเฉลี่ยลดลงเมื่อชั้นเรียนมีขนาดใหญ่ขึ้น

2. ด้านอาจารย์ผู้สอน

ด้านอาจารย์ผู้สอน พบว่านักศึกษาและอาจารย์มีความคิดเห็นแตกต่างกัน โดยในมุมมองของอาจารย์เห็นว่าปัญหาหลักเกี่ยวกับอาจารย์ผู้สอน คือสื่อหรืออุปกรณ์ช่วยสอนไม่เพียงพอในการช่วยให้นักศึกษาเข้าใจได้ง่ายขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับประสบการณ์ของผู้วิจัย ที่ต้องสอนวิชาภาษาอังกฤษ 1 ในอาคารเรียนของคณะต่าง ๆ ซึ่งไม่ได้จัดไว้สำหรับการสอนภาษา โดยเฉพาะและไม่เอื้อต่อการฝึกทักษะ ทำให้ผู้วิจัยต้องอาศัยอุปกรณ์ช่วยสอนที่ไม่เหมาะสมต่อสภาพการเรียนการสอน ตัวอย่าง เช่น เครื่องเล่นซีดีที่มีกำลังในการกระจายเสียงน้อยเมื่อเทียบกับขนาดของห้อง เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะหรือคอมพิวเตอร์ที่ไม่ได้อยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน มีการติดตั้งสื่ออิเล็กทรอนิกส์ภายในห้องเรียนไม่ครบทุกห้อง เป็นต้น ทำให้นักศึกษาไม่สนใจและอาจารย์ไม่สามารถดำเนินการสอนได้ดีเท่าที่ควร ดังแนวคิดของซูติร์ตัน เจริญสุข (2545: 43) ที่กล่าวว่าสื่อสามารถดึงดูดใจ ทำให้นักศึกษาสนใจและตั้งใจเรียนมากขึ้น อีกทั้งยังช่วยให้อาจารย์สามารถปฏิบัติงานได้ดียิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของจิตตชา นินดา (2542) ที่ว่าสื่อการสอนมีความสำคัญและเป็นเครื่องมือหรืออุปกรณ์ที่เป็นตัวกลางในการถ่ายทอดจากอาจารย์ไปสู่ให้นักศึกษาให้เกิดการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสมและรวดเร็ว

3. ด้านการสอน

ด้านการสอน พบว่า นักศึกษาและอาจารย์มีความเห็นแตกต่างกัน นักศึกษาเห็นว่าปัญหาด้านการสอนอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนอาจารย์เห็นว่าปัญหาการสอนอยู่ระดับน้อย และเมื่อพิจารณาในรายละเอียดพบว่า ทั้งอาจารย์และนักศึกษามีความเห็นตรงกันว่าอาจารย์ขาดการสร้างบรรยากาศการเรียนการสอนโดยใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารกับนักศึกษา ซึ่งมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ดังสังเกตจากผลการวิเคราะห์ข้อมูลของผู้เรียนในตอนี่ 2 พบว่านักศึกษามีความต้องการเรียนภาษาอังกฤษกับชาวต่างชาติ คิดเป็นร้อยละ 8.33 ซึ่งแสดงให้เห็นว่านักศึกษามีความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในห้องเรียนให้มากกว่านี้ ดังนั้นอาจารย์ควรมีวิธีการส่งเสริมหรือกระตุ้นให้นักศึกษาใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร ดังแนวคิดของ เฮอร์ (Ur. 1996: 121-122) ที่กล่าวว่าอาจารย์ควรพูดภาษาอังกฤษในชั้นเรียนอย่างสม่ำเสมอเพื่อสร้างความคุ้นเคยให้กับนักศึกษาในการใช้ภาษาอังกฤษ

4. ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน

ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน พบว่านักศึกษาและอาจารย์มีความเห็นตรงกันว่าปัญหาในด้านนี้อยู่ในระดับปานกลาง และมีความเห็นพ้องกันหลายด้าน ได้แก่ วิธีการวัดผลและประเมินผลส่วนมากเป็นแบบปรนัยอย่างเดียว การวัดผลและประเมินผลเน้นเฉพาะทักษะใดทักษะหนึ่งมากเกินไป และแบบทดสอบที่ใช้ในการประเมินผลมีข้อผิดพลาด

อย่างไรก็ตามอาจารย์ยังมีความเห็นว่าปัญหาใหญ่ในด้านการวัดและประเมินผลการเรียน คือข้อสอบไม่ตรงกับจุดประสงค์ของรายวิชาที่เรียน ซึ่งเป็นปัญหาที่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.20 ซึ่งอาจมีสาเหตุมาจากการออกข้อสอบที่อาจารย์ผู้สอนไม่ได้มีส่วนร่วมในการออกข้อสอบทุกคน ดังผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 2 ของอาจารย์ พบว่า ร้อยละ 30 มีความเห็นว่าอาจารย์ทุกคนควรมีโอกาสได้ออกข้อสอบร่วมกัน เนื่องจากรายวิชาภาษาอังกฤษ 1 เป็นรายวิชาศึกษาทั่วไปที่บังคับให้นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ทุกคนลงทะเบียนเรียน ดังนั้นจึงมีอาจารย์ผู้สอนหลายคน และในการออกข้อสอบอาจารย์ทุกคนควรมีส่วนในการรับผิดชอบร่วมกัน อีกทั้งเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้ที่ยังไม่มีประสบการณ์ด้านออกข้อสอบได้เพิ่มพูนประสบการณ์มากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สมศักดิ์ บุตรราช (2547: 69) ที่ได้ทำการศึกษาความคิดเห็นของอาจารย์ภายนอกต่อการออกข้อสอบในสาขาวิชาต่างๆในมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช พบว่าการออกข้อสอบแต่ละครั้งผู้ออกข้อสอบทั้งหมดมีความพร้อมที่จะออกข้อสอบ ร้อยละ 36 และผู้สอนในแต่ละสาขาวิชาควรเป็นผู้ออกข้อสอบเองทุกครั้ง ร้อยละ 43

5. ด้านสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศในชั้นเรียน

ด้านสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศในชั้นเรียนพบว่า นักศึกษาและอาจารย์มีความเห็นในทิศทางเดียวกัน มีค่าเฉลี่ย 2.85 และ 2.64 ตามลำดับ ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาแยกในรายละเอียดพบว่า นักศึกษามีความเห็นต่อปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน โดยเรียงลำดับจากปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ความพร้อมของห้องเรียนและอุปกรณ์ในห้องเรียน สื่อเทคโนโลยีในห้องสมุดมีน้อย สภาพอุปกรณ์ในห้องปฏิบัติการไม่พร้อมใช้งาน วัสดุประกอบการเรียนไม่เพียงพอ สื่ออุปกรณ์ด้วยคุณภาพ เช่น ระบบกระจายเสียงของเครื่องเสียงไม่ดัง คอมพิวเตอร์ช้ารูดบอย หูฟังใช้งานไม่ได้ เป็นต้น และเสียงดังจากภายนอกห้องเรียน ซึ่งเกิดจากการก่อสร้างตึกอาคารเรียน อาจารย์มีความเห็นว่าประเด็นย่อยของปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศในชั้นเรียนอยู่ในระดับกลางเกือบทุกด้าน ยกเว้นประเด็นเกี่ยวกับบริเวณอาคารเรียนมีเสียงดังอีกที่ทริกโครมจากการก่อสร้างตึกอาคาร ทำให้นักศึกษาฟังอาจารย์สอนไม่ชัดเจน ดังแนวคิดของ สุมน อมรวิวัฒน์ (2550: 13) ที่กล่าวว่าสภาพแวดล้อมในสถานศึกษาเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้เกิดปัญหาด้านการเรียนการสอนของอาจารย์ในปัจจุบัน สภาพแวดล้อมที่ไม่ดี เช่น บริเวณอาคารเรียนอยู่ใกล้ชุมชนแออัด สถานบันเทิง

ห้างสรรพสินค้า หรือ สถานที่ที่มีเสียงรบกวนจากยานพาหนะ เป็นต้น สภาพเช่นนี้ทำให้นักศึกษาคำนึงถึงแต่สิ่งรบกวนภายนอกห้องเรียน ส่งผลให้ขาดสมาธิในการเรียนซึ่งไม่ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้หรือสร้างความสนใจใฝ่รู้และศรัทธาต่อการเรียน

ข้อจำกัดในการทำวิจัยครั้งนี้

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นอาจารย์ผู้สอนรายวิชาภาษาอังกฤษ 1 และนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ชั้นปีที่ 1 เท่านั้น
2. ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างจะไม่นำมาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเนื่องจากข้อจำกัดเรื่องเวลาในการทำวิจัยและจำนวนของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะและแนวทางปฏิบัติ

1. ด้านหลักสูตร

จากการสำรวจ ได้พบปัญหาที่ผู้เรียนไม่ได้ฝึกทักษะครบทั้ง 4 ทักษะซึ่งมีสาเหตุมาจากจำนวนนักศึกษาต่อห้องเรียนมากเกินไปทำให้การฝึกทักษะไม่ทั่วถึงโดยเฉพาะทักษะการเขียน และในส่วนของจัดการเรียนการสอน ควรจำกัดจำนวนนักศึกษาต่อห้องให้มีความเหมาะสมต่อสภาพการศึกษาวิชาภาษาอังกฤษ 1 ทั้งนี้จากแผนยุทธศาสตร์ปรับปรุงการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในยุทธศาสตร์ที่ 2 ข้อ 2.2 (คณะทำงานเสนอแผนยุทธศาสตร์ปรับปรุงการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ. 2551: Online) โดยเฉลี่ยควรมีนักศึกษาไม่เกินห้องละ 30 คน เพื่อให้ นักศึกษาสามารถฝึกทักษะได้อย่างทั่วถึงกัน

2. ด้านอาจารย์ผู้สอน

ปัญหาในด้านอาจารย์ผู้สอนจากความคิดเห็นของนักศึกษาในงานวิจัยครั้งนี้ นักศึกษาต้องการทำแบบฝึกหัดเพิ่มเติม ดังนั้นอาจารย์อาจมอบหมายงานในรูปแบบของการใช้สื่อ บทเรียนออนไลน์ เพื่อลดภาระงานในการตรวจงานเนื่องจากนักศึกษาสามารถตรวจคำตอบได้ด้วยตนเอง

มหาวิทยาลัยควรจัดหาสื่อและอุปกรณ์การสอน เช่น เครื่องคอมพิวเตอร์ เครื่องเล่นซีดี เครื่องขยายเสียง และเครื่องฉายภาพให้เพียงพอต่อจำนวนอาจารย์และนักศึกษา รวมถึงสื่อที่มีอยู่แล้วให้พร้อมใช้งานอยู่เสมอโดยมีการสำรวจคุณภาพของสื่ออย่างสม่ำเสมอและมี ผู้รับผิดชอบในการซ่อมแซมและบำรุงรักษาให้สามารถใช้งานได้มีประสิทธิภาพ

ควรจัดอาจารย์ผู้สอนที่เป็นชาวต่างชาติซึ่งเป็นเจ้าของภาษาและมีความเชี่ยวชาญทางด้านการสอนในทุกทักษะ เพื่อให้ให้นักศึกษาได้คุ้นเคยและมีโอกาสได้ใช้ภาษาอังกฤษกับเจ้าของภาษา

3. ด้านการสอน

จากผลการวิจัยที่ผู้เรียนมีความประสงค์ให้อาจารย์ใช้ภาษาอังกฤษ สื่อสารกับนักศึกษา แต่นักศึกษาแต่ละคนยังมีความพร้อมไม่เท่ากัน ผู้สอนจึงควรสื่อสารภาษาอังกฤษกับผู้เรียนแบบค่อยเป็นค่อยไปเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจและมั่นใจที่จะสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษแล้วจึงค่อยๆเพิ่มระดับของการใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้นเรื่อยๆ และในการจัดการเรียนการสอนควรเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญโดยให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติ ซึ่งสามารถทำได้โดยการมอบหมายงานนอกเวลาเรียนให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตัวเองเพิ่มเติม จากศูนย์การเรียนภาษาด้วยตนเองของมหาวิทยาลัย และในขณะเดียวกันผู้สอนควรมีระบบการตรวจการปฏิบัติงานของนักศึกษาทุกสัปดาห์โดยจัดให้มีแฟ้มลงชื่อการเข้าใช้บริการของศูนย์ภาษาและมีแฟ้มสะสมงานเพื่อตรวจสอบว่านักศึกษาได้มีการปฏิบัติจริง

4. ด้านการวัดและการประเมินผลการเรียน

ปัญหาในด้านการวัดและประเมินผลการเรียนจากความคิดของอาจารย์ในการวิจัยครั้งนี้ข้อสอบไม่ตรงกับจุดประสงค์ของรายวิชาที่เรียนทั้งนี้เนื่องมาจากอาจารย์ส่วนใหญ่ยึดตำราเรียนในการออกข้อสอบเพราะใช้ข้อสอบร่วมกัน และเพื่อหลีกเลี่ยงการซ้ำซ้อนของการออกข้อสอบควรมีการจัดคณะกรรมการซึ่งเป็นผู้สอนและผู้มีส่วนร่วมในการออกข้อสอบตรวจสอบความถูกต้องและปรับปรุงข้อสอบก่อนที่จะนำส่งพิมพ์และจัดข้อสอบใส่ซอง เนื่องจากตำราเรียนไม่สามารถตอบสนองวัตถุประสงค์ของรายวิชาได้ครบถ้วน ทำให้ผู้เรียนไม่สามารถบรรลุได้ตามจุดประสงค์การเรียนรู้ ดังนั้นควรเลือกตำราที่ใกล้เคียงจุดประสงค์ของหลักสูตร และอาจารย์ควรมีเอกสารและแบบฝึกเสริมเพื่อให้ครอบคลุมในส่วนของเนื้อหา เนื่องจากตำราที่ใช้อยู่ในปัจจุบันยังขาดทักษะการเขียนซึ่งไม่ได้ฝึกนักศึกษาในการเขียนข้อความสั้นๆดังที่ได้ระบุไว้ในคำอธิบายรายวิชา

5. ด้านสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศในชั้นเรียน

ควรจัดบรรยากาศทางกายภาพ สภาพแวดล้อมสิ่งอำนวยความสะดวกต่อการจัดการเรียนการสอนต่างๆที่เสริมความรู้ให้เป็นระเบียบและเพียงพอต่อจำนวนผู้เรียน เช่น จัดโต๊ะเก้าอี้ ป้ายนิเทศ ชั้นวางหนังสือ หรืออุปกรณ์ช่วยสอนต่างๆ เป็นต้น และควรคำนึงถึงความ

ปลอดภัยของผู้เรียนเป็นสิ่งสำคัญ เช่นการติดตั้งจอฉายภาพ การเดินสายไฟฟ้า และโต๊ะเก้าอี้ที่ชำรุด ควรรีบนำไปจัดซ่อม

ผู้สอนควรคำนึงถึงเสียงรบกวนภายนอกชั้นโดยการทดสอบระบบเครื่องเสียง ในชั้นเรียนว่านักศึกษาได้ยินทั่วถึงหรือไม่

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาค้นคว้าและอุปสรรคในรายวิชาศึกษาทั่วไปกับนักศึกษาระดับปริญญาตรี
2. ควรมีการศึกษาค้นคว้าและอุปสรรคของนักศึกษาตามระดับความสามารถทางการเรียน
3. ควรมีการทำวิจัยเรื่องของหลักสูตรเพื่อนำข้อมูลมาปรับปรุงหลักสูตรและพัฒนาการเรียนการสอนให้สนองตอบต่อความต้องการของนักศึกษาและสามารถนำไปใช้ในการประกอบอาชีพและการดำรงชีวิตในอนาคตอย่างมีประสิทธิภาพ

บรรณานุกรม

กระทรวงศึกษาธิการ. (2544). *คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ*.

กรุงเทพฯ : กระทรวงฯ

กาญจนา จันทะดวง. (2542). *พฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษโครงการตำราวิชาการ*

ราชภัฏเฉลิมพระเกียรติ. สถาบันราชภัฏสงขลา.

กรมวิชาการ. (2541). *หลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2541*. กรุงเทพฯ :

กรมวิชาการกระทรวงศึกษาธิการ.

กองการประชาสัมพันธ์ต่างประเทศ. (2544). *เอกสารเพื่อการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์*.

มีนาคม 2544 ปีที่ 3 ฉบับที่ 3. กรุงเทพฯ : กองการประชาสัมพันธ์ต่างประเทศ

สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ.

จรรยาพร ตันตระกูล. (2543). "การศึกษาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารด้านการ

ฟังของนักศึกษาคณะศิลปศาสตรมหาวิทาลัยศรีปทุม". *วารสารศรีปทุม*. 3(1): 5.

จิตตชา นิลดำ. (2542). *ปัญหาในการเรียนของนิสิตปริญญาตรี ภาคสมทบ หลักสูตรบริหารธุรกิจ*

บัณฑิต (ต่อเนื่อง 2 ปี) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. สารนิพนธ์

กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ,

ถ่ายเอกสาร.

ชุตีรัตน์ เจริญสุข. (2545). *ปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาการเตรียมฝึกประสบการณ์วิชาชีพ*

ในสถาบันราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง. สารนิพนธ์. กศม. ธุรกิจศึกษา, กรุงเทพฯ :

บัณฑิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.

ชูศรี วงศ์รัตนะ. (2544). *เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย*. เทพเนรมิตการพิมพ์.

ณัฐชยา เฉลยทรัพย์. (2542). "ภาษาอังกฤษที่ใช้ในธุรกิจการให้บริการทางการเงิน: การประเมิน

ความต้องการ," *วารสารวิชาการสภาอาจารย์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์*, 4(1): 19.

ทิพวัลย์ มาแสง. (2532). *การสอนภาษาอังกฤษสำหรับคนไทย*. พิมพ์ครั้งที่ 1.

กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ทิพย์อักษร.

ทศนา แหมมณี. (2548). *ศาสตร์การสอน*. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ทักษิณี พิศาลรัตนคุณ. (2539). *ปัญหาการเรียนของนิสิตปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่*.

ปริญญาานิพนธ์. กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

อัดสำเนา.

เทคโนโลยีราชมงคล,สถาบัน. (2543). *หลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง*

สายวิชาบริหารธุรกิจ (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2543). กรุงเทพฯ : สถาบันเทคโนโลยี

ราชมงคล.

- ธีระ รุญเจริญ. (2526). รายงานการวิจัยการศึกษาสภาพแวดล้อมทางการเรียน พฤติกรรมของครู และพฤติกรรมของนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษา. กรุงเทพฯ
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- นิรมล ศตวุฒิ. (2543). การพัฒนาหลักสูตร. ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์
นุชนานู วรยศศรี. (2544). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของ
นักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครใต้ : ปริญญานิพนธ์ กศ.ม.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นันทกา ทาวุฒิ. (2542). ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและทักษะการเรียน. กรุงเทพฯ: เอิร์ดเวฟ
เอ็ดดูเคชั่น, 2542.
- ดารินทร์ อินทับทิม. (2543). การสำรวจความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาที่เกี่ยวข้อง
กับปัญหาและความต้องการของนิสิตบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยนเรศวร.
วิทยานิพนธ์ ศศม. (ภาษาอังกฤษ). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร. อุดลำนเา.
- ปทีป เมธาคณวุฒิ. (2532). หลักสูตรอุดมศึกษา : การประเมินและพัฒนา.
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประเสริฐ จันทรอุดม. ปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษพื้นฐานในวิทยาลัยครูกำแพงเพชร.
ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2536.
- พงศ์พรธณ สิ้นธุชัย. (2534). การศึกษาปัญหาและความต้องการในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
ของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ชั้นปีที่2 มหาวิทยาลัยสยาม. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม.
มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- พระมหาวรเชษฐ รมจันทร์อินทร์. (2546). ปัญหาการเรียนของนิสิตสาขาวิชาภาษาอังกฤษ
คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย.
- พระมหาดรงค์ พินสันเทียะ. (2544). ปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษพื้นฐานของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.วิทยานิพนธ์. ศศม. (การ
เรียนศึกษานอกระบบ). มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ถ่าย
เอกสาร.
- มัทนา บำรุงผล และคณะ. (2545). ความต้องการด้านความสามารถทางภาษาอังกฤษของ
พนักงานช่าง. กรุงเทพฯ : แผนกภาษาต่างประเทศสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขต
เทคนิคกรุงเทพฯ.
- ยุทธพงษ์ ไกยวรรณ. (2541). เทคนิคและวิธีการสอน. ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพฯ. พิมพ์ที่ จำกัด.

- รวงอรุณ ลิ้มเล็ก. (2541). การศึกษาปัญหาการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539 ของครูผู้สอน วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดราชบุรี. สารนิพนธ์ กศ.ม. (การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- รัชณี ใฝ่ฟ้า. (2546). ปัญหาการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในวิทยาลัยนาฏศิลป์ภาคกลาง. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ล้วน สายยศ และอังครา สายยศ. (2538). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 4 กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- วชิษฐ เกษมทรัพย์. ภาษาอังกฤษสำหรับครู (ปัญหาการเรียนรู้อังกฤษ). วารสารวงการครู. 5(2): 83-86; สิงหาคม 2548.
- วิภาดา ประสารทรัพย์. (2542). พฤติกรรมการสอนวิชาภาษาอังกฤษ โครงการตำราวิชาการราชภัฏเฉลิมพระเกียรติ. เพชรบุรี: สถาบันราชภัฏเพชรบุรี.
- วัชรมา หมัดป้องตัว. (2545). การศึกษาปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน โรงเรียนเกษมโปลีเทคนิค. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วัชรินทร์ เมฆา. (2542). ปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาภาคค่ำ หลักสูตรระดับปริญญาตรี (ต่อเนื่อง 2 ปี) มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (การศึกษาผู้ใหญ่). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ศิริพงศ์ พยอมรัมย์. (2533). การเลือกและการใช้สื่อการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- สุโขทัยธรรมาธิราช, มหาวิทยาลัย. (2540). ภาษาอังกฤษสำหรับครูนนทบุรี. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สุพิชญา ธีระกุล และคณะ. (2523). การนิเทศการศึกษา. กรุงเทพฯ.
- สุรพล เย็นเจริญ. (2543). ความพึงพอใจต่อการเรียนวิชาชีพรุรกิจของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนปทุมคงคา สังกัดกรมสามัญศึกษา. สารนิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุมาลี จันทรชลอ. (2542). การวัดผลและการประเมินผล. บริษัทพิมพ์ดีด จำกัด.
- สุมิตรา อังวัฒน์กุล. (2540). วิธีการสอนภาษาอังกฤษ. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักนายกรัฐมนตรี. (2545). แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่เก้า พ.ศ. 2545 – 2549. สำนักคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.

- หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2539. *วิชาศึกษาทั่วไป*. (2539).ปทุมธานี : สำนักบริหารวิชาการและ
ทดสอบ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล.
- Brown, H. Douglas. (1980). *Principle of language Learning and Teaching*.PP.83-176 ,
NewJersey : Prentice-Hall.
- Cronbach , Lee Joseph. (1972). *Essentials of Psychological Tasting*. New York : Harper
and Row.
- Gerlash, S.Vernon and Ely,P.Danald. *Teaching and Media: A Systematic Approach*. New
Jersey: Prentice-Hall, Inc., 1971.
- Good , Carter V. (1973). *Dictionary of education*. New York : McGraw-Hill.
- Jakovovits, Loen A.(1971). *Foreign Language Learning: A Psycholinguistic Analysis of
the Issues*. 2nd ed. Rowley Mass: Newbury House Publishers.
- Johnson. D.M. “*Natural Language Learning by Design : A Classroom Experimen in
Social Interaction and Second Language Acquisition*.”TESOL Quarterly.21
(March 1987) : 87-91.
- Keech, Margaret. (1980). “*An Investigation of some of the English Langaue Problems
of Oversea Students and the National College of Agricultural Engineering Silsoe,
in Occasional Paper no. 22 :Aspects of English for Specific purpose*. : 3-33.
- Littlewood , William T. (1990). *Foreign and Second Languaqge Learning*.New York :
Cambridge University Press.
- Luke, Charles Eugene. (1975). “*A Concept of Teaching Undergraduate Adults in
Freshma and Sophomore English*, “*Dissertation Abstracts International*. 35 (9) :
6101-A
- Mackay. (1980). *English for Specific Purposes*. London , Longman Group Lte.
- Michko. (2007). *meta-analysis of the effects of teaching and learning with technology on
student outcomes in undergraduate engineering education*. University of
Houston.
- Miller , Pertricis. (1987). “*The Characteristics of Good Teachar*,”*English Teaching
Forum*. 19 (1) : 40-41.
- Reid, Joy M. (1987, March). *The Learning Style Preferences of ESL – Students*. TESOL.
21 : 81 – 111.

- Saggaf , A. (1982 , December). *“An Investigation of the English Program at the Department of English, College of Education, King Abdul-Aziz University , Jeddah , Saudi Arabia , “Dissertation Abstracts International. 43 : 1820-A.*
- Stevens , P. *Teaching English as an International Language.* Oxford : Pergamon Press,1980.
- Widdowson, G.H. (1978). *Teaching Language as Communication.* London : Oxford University Press.

ภาคผนวก

ภาคผนวก
แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง การศึกษาปัญหาและอุปสรรคด้านการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ1 ของอาจารย์และ
นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ฉบับสอบถามอาจารย์

ตอนที่ 1 แบบสอบถามสภาพปัญหาและอุปสรรคของการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ1 ของ
อาจารย์และนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

คำชี้แจง โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริง

ข้อ ที่	รายการปัญหา	ระดับปัญหา				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
1	ด้านหลักสูตร ท่านมีปัญหาและอุปสรรคในเรื่องต่อไปนี้ในระดับใด เนื้อหาที่สอนไม่ได้ฝึกทักษะผู้เรียนให้ครบทั้ง 4 ทักษะ คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน					
2	เนื้อหาของหลักสูตรที่สอนเน้นแต่ทฤษฎีมีปฏิบัติน้อย ไม่เพียงพอให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะ					
3	เนื้อหาที่สอนไม่ตรงกับการนำไปใช้ปฏิบัติจริงใน ชีวิตประจำวันหรือการทำงาน					
4	เนื้อหาวิชาไม่มีความเหมาะสมกับเวลาเรียนที่ กำหนดให้					
5	เนื้อหาที่สอนไม่ตรงกับจุดประสงค์ของการเรียนรู้					
6	เนื้อหาวิชามีมากเกินไปไม่สามารถสอนได้ครบทุก หัวข้อหรือทุกเรื่อง					
7	ด้านครูผู้สอน ท่านมีปัญหาและอุปสรรคในเรื่องต่อไปนี้ในระดับใด ขาดสื่อหรืออุปกรณ์ช่วยสอนให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียน ง่ายขึ้น					
8	ผู้สอนต้องปฏิบัติภาระงานอื่นนอกเหนือจากงานสอน จึงเข้าสอนได้ไม่ตรงเวลาทุกครั้ง					

ข้อ ที่	รายการปัญหา	ระดับปัญหา				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
9	ผู้สอนมอบหมายงานและแบบฝึกหัดให้ทำทุกหน่วย เรียน					
10	ผู้สอนสอนครอบคลุมทุกทักษะ คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน					
11	ผู้สอนสร้างบรรยากาศในการเรียนการสอนให้ น่าสนใจอยู่เสมอ					
12	ผู้สอนเตรียมการสอนโดยการเขียนแผนการสอนก่อน การจัดกิจกรรมให้ผู้เรียน					
	<u>ด้านการสอน</u> <u>ท่านมีปัญหาและอุปสรรคในเรื่องต่อไปนี้ในระดับใด</u>					
13	มีวิธีการสอนที่หลากหลายช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจ บทเรียนได้ง่ายขึ้น					
14	วิธีการสอนและการจัดกิจกรรมเหมาะสมกับวัยของ ผู้เรียน					
15	สอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ					
16	ผู้สอนสร้างบรรยากาศในการเรียนการสอนโดยใช้ ภาษาอังกฤษสื่อสารกับผู้เรียนเสมอ					
17	ผู้สอนใช้เอกสารเพิ่มเติมหรือหนังสือประกอบการ สอนและค้นคว้า					
18	สอนโดยวิธีการฝึกทักษะการเรียนรู้ของผู้เรียนที่ครบ ทั้ง 4 ทักษะ คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการ เขียน					
	<u>ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียน</u> <u>ท่านมีปัญหาและอุปสรรคในเรื่องต่อไปนี้ในระดับใด</u>					
19	ข้อสอบไม่ตรงตามเนื้อหาที่สอนในชั้นเรียน การมีส่วนร่วมในการออกข้อสอบกลางภาคและ ปลายภาค					

ข้อ ที่	รายการปัญหา	ระดับปัญหา				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
20	กระบวนการวัดและประเมินผลวัดความสามารถผู้เรียนได้ไม่เต็มที่					
21	การวัดและประเมินผลที่ไม่ครอบคลุมทุกทักษะ					
22	แบบทดสอบที่เอื้อต่อการทุจริต					
23	การจัดห้องสอบต่อจำนวนนักศึกษาที่มากเกินไป					
	<u>ด้านสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศในชั้นเรียน</u>					
	<u>ท่านมีปัญหและอุปสรรคในเรื่องต่อไปนี้ในระดับใด</u>					
24	สื่ออุปกรณ์เครื่องมือสำหรับใช้ประกอบการเรียนการสอนในห้องเรียนยังด้อยประสิทธิภาพ					
25	สภาพห้องเรียน อาคารเรียนโต๊ะและเก้าอี้ไม่เอื้อต่อการสอนวิชาภาษาอังกฤษ					
26	ห้องสมุดมีสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศในการเรียนภาษาอังกฤษไม่เพียงพอ					
27	สภาพอุปกรณ์ที่ใช้ให้บริการในห้องปฏิบัติการทางภาษาไม่พร้อมให้บริการ					
28	ภายในห้องเรียนมีวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นสำหรับประกอบการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษไม่เพียงพอ					
30	บริเวณอาคารเรียนมีเสียงดังอีกที่ก่กรบกวนจากการก่อสร้างตึกอาคารทำให้ขาดสมาธิในการจัดการเรียนการสอน					

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง การศึกษาปัญหาและอุปสรรคด้านการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ1 ของอาจารย์และ
นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ฉบับสอบถามนักศึกษา

ตอนที่ 1 แบบสอบถามสภาพปัญหาและอุปสรรคของการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ1 ของ

อาจารย์และนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

คำชี้แจง โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริง (แบบสอบถามชุดนี้สร้างขึ้นเพื่อนำข้อมูลไปปรับปรุงการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ1 ไม่มีผลต่อคะแนนใด ๆ ทั้งสิ้น)

ข้อ ที่	รายการปัญหา	ระดับปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	<u>ด้านหลักสูตร</u>					
1	ท่านมีปัญหาและอุปสรรคในเรื่องต่อไปนี้ในระดับใด เนื้อหาที่เรียนไม่ได้ฝึกทักษะผู้เรียนให้ครบทั้ง 4 ทักษะ คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน					
2	เนื้อหาของหลักสูตรที่เรียนเน้นแต่ทฤษฎีมีปฏิบัติน้อย ไม่เพียงพอให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะ					
3	เนื้อหาที่เรียนไม่ตรงกับการนำไปใช้ปฏิบัติจริงใน ชีวิตประจำวันหรือการทำงาน					
4	เนื้อหาวิชาไม่มีความเหมาะสมกับเวลาเรียนที่ กำหนดให้					
5	เนื้อหาที่เรียนไม่ตรงกับจุดประสงค์ของการเรียนรู้					
6	เนื้อหาวิชามีมากเกินไปไม่สามารถเรียนได้ครบทุก หัวข้อหรือทุกเรื่อง					
	<u>ด้านครูผู้สอน</u>					
7	ท่านมีปัญหาและอุปสรรคในเรื่องต่อไปนี้ในระดับใด ผู้สอนไม่ใช้สื่อหรืออุปกรณ์ช่วยสอนเพื่อให้ผู้เรียน เข้าใจบทเรียนง่ายขึ้น					
8	ผู้สอนต้องปฏิบัติภาระงานอื่นนอกเหนือจากงานสอน จึงเข้าสอนได้ไม่ตรงเวลาทุกครั้ง					

ข้อ ร	รายการปัญหา	ระดับปัญหา				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
9	ผู้สอนมอบหมายงานและแบบฝึกหัดให้ทำทุกหน่วย เรียน					
10	ผู้สอนสอนครอบคลุมทุกทักษะ คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน					
11	ผู้สอนสร้างบรรยากาศในการเรียนการสอนให้ น่าสนใจอยู่เสมอ					
12	ผู้สอนขาดการเตรียมการสอนและขาดความชัดเจน ในการจัดกิจกรรมให้ผู้เรียน <u>ด้านการสอน</u> <u>ท่านมีปัญหาและอุปสรรคในเรื่องต่อไปนี้ในระดับใด</u>					
13	ผู้สอนมีวิธีการสอนที่หลากหลายช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจ บทเรียนได้ง่ายขึ้น					
14	วิธีการสอนและการจัดกิจกรรมของผู้สอนเหมาะสม กับวัยของผู้เรียน					
15	ผู้สอนสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ					
16	ผู้สอนสร้างบรรยากาศในการเรียนการสอนโดยใช้ ภาษาอังกฤษสื่อสารกับผู้เรียนเสมอ					
17	ผู้สอนใช้เอกสารเพิ่มเติมหรือหนังสือประกอบการ สอนและค้นคว้า					
18	ผู้สอนฝึกทักษะการเรียนรู้ของผู้เรียนครบทั้ง 4 ทักษะ คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน <u>ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียน</u> <u>ท่านมีปัญหาและอุปสรรคในเรื่องต่อไปนี้ในระดับใด</u>					
19	ข้อสอบไม่ตรงตามเนื้อหาที่เรียนในชั้นเรียน					
20	การมีส่วนร่วมในการออกข้อสอบกลางภาคและ ปลายภาค					

ข้อ ที่	รายการปัญหา	ระดับปัญหา				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
21	กระบวนการวัดและประเมินผลวัดความสามารถ ผู้เรียนได้ไม่เต็มที่					
22	การวัดและประเมินผลไม่ครอบคลุมทุกทักษะ					
23	แบบทดสอบเอื้อต่อการทุจริต					
24	การจัดห้องสอบต่อจำนวนนักศึกษามากเกินไป <u>ด้านสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศในชั้นเรียน</u>					
25	<u>ท่านมีปัญหและอุปสรรคในเรื่องต่อไปนี้ในระดับใด</u> สื่ออุปกรณ์เครื่องมือสำหรับใช้ประกอบการเรียนการสอน ในห้องเรียนยังด้อยประสิทธิภาพ					
26	สภาพห้องเรียน อาคารเรียนโต๊ะและเก้าอี้ไม่เอื้อต่อ การสอนวิชาภาษาอังกฤษ					
27	ห้องสมุดมีสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศในการเรียน ภาษาอังกฤษไม่เพียงพอ					
28	สภาพอุปกรณ์ที่ใช้ให้บริการในห้องปฏิบัติการทาง ภาษาไม่พร้อมให้บริการ					
29	ภายในห้องเรียนมีวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นสำหรับ ประกอบการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษไม่ เพียงพอ					
30	บริเวณอาคารเรียนมีเสียงดังอีกที่ก่กรบกวนจากการ ก่อสร้างตึกอาคารทำให้ขาดสมาธิในการจัดการเรียน การสอน					

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ – ชื่อสกุล	นางสาวชลธิชา นางาม
วันเดือนปีเกิด	23 สิงหาคม 2520
สถานที่เกิด	จังหวัดสกลนคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	อาจารย์
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	ภาควิชาภาษาตะวันตก คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ตำบล คลองหก อำเภอธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี 12110
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2539	มัธยมปลาย โรงเรียนธรรมบวรวิทยา
พ.ศ. 2543	คบ. (ภาษาอังกฤษ) มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
พ.ศ. 2551	ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ